

ידיעות בית הגלגלים

יולי 2005 תמוז תשס"ה	יוצא לאור בחסות "ידיעות בית הגלגלים"	עורך אחראי: יואב לין	מנכ"ל: אברמו טורם	היו"ר: עו"ד אביעזר גרואר	יוצא משנת 1987	עיתון בית הגלגלים אגודת ש"י
-------------------------	---	-------------------------	----------------------	-----------------------------	-------------------	--------------------------------

"מסכות שמגלות במקום להסתיר"

תערוכת "המסכות שבלב", של יוצרי חוג האמנות, הועלתה בהרצליה ומשכה תשומת לב רבה. "המטרה היתה לעורר את השאלה מה אנחנו מוכנים לגלות מעצמנו", מסבירה רכות החוג, אופירה אבישר

כה, אופירה אבישר, מסבירה למה נבחר דווקא נושא המסכות: "לכל אחד מאיתנו יש מסכות, והמטרה היתה לעורר את השאלה מה אנחנו מוכנים לגלות מעצמנו. בין הסטודנטים לחברי החוג נוצרה אינטימיות, ומתוך המפגש הזה נולדו מסכות שמגלות ולא מסתירות". את הטקס הנחו חני עובדיה, חברת החוג, ורוסלנה ויטקון, תלמידה שנה א' לעיצוב באורט. האירוע סוּר קר על ידי צוות גלי צה"ל.

המסכה שלי עסקה בנושא גלי צה"ל, ולערב הפתיחה הגיעו נציגי התחנה: מנהל גלגל צ, ערן אלי קים, והשרדנית הרס אהרון. השניים הגישו לי שי מטעם התחנה. לא נעים לספר, אבל המחווה המר-גשת העלתה לי דמעות בעיניים. עם סיום התערוכה בהרצליה, צפויה תצוגת המסכות לנדוד בין מספר מקומות נוספים. נאחל הצלחה לאמנים המוכשרים שלנו.

מאת עמית אונגר "ידיעות בית הגלגלים"

תערוכת סוף השנה של חוג האמנות, תחת הכותרת "המסכות שבלב", הועלתה בבית אקרטי שטיין בהרצליה פיתוח. האמנים מציגים מסכות גבס שיוצרו במשך שלושת החודשים האחרונים בנושאים שונים – מוזיקה, כדורגל, ועוד מיגוון נושאים. מדריכת בשיתוף פעולה פורה בין חניכי החוג לסטודנטים ממכללת אורט סינגאלובסקי, שהצטרפו לחוג והשתתפו בעבודת היצירה.

את התערוכה אירגנה המחלקה למעורבות חברתית של קבוצת פיי שמן. ערב הפתיחה נערך בהשתתפות עשרות אורחים, עם נאומים חגיגיים וכיבוד יוקרתי. האמנים הנרגשים סיפרו על עבודותיהם, ובהמשך קיבל כל אחד ממשתתפי התערוכה תעודת הוקרה.

מדריכת החוג ומארגנת התערוכה

חני ורוסלנה מנחות את טקס פתיחת התערוכה

תמונות נוספות - בעמ' 6-7

החופש שלנו

המדינה כולה יצאה לחופשת קיץ: התלמידים עזבו את בתי הספר, העם אורז מזוודות לחו"ל והקייטנות בפתח

לא תמיד מתגשמים, עצם זה שאני חולם עושה אותי חופשי יותר ומאושר יותר. אף אחד לא יכול להרוס את החלומות שלי ולקחת ממני את החופש. למרות שאני יושב על עגלה, עם הדימיון אני יכול לעשות כל מה שבא לי.

ארז דבורי

חופשי זה לגמרי לבד?

בשבילי בית הגלגלים זה סמל החופש. כאן אני מרגישה חופשייה ומשחררת. פה אני יכולה לדבר עם אנשים בכיף, דבר שלא יוצא לי לעשות במקומות אחרים. אז מתברר שגם מי שצריך שיבואו אליו הביתה, ייקחו אותו בעגלה ויביאו אותו למקום כלשהו – יכול להיות חופשי. השאלה העיקרית היא האם הוא נמצא עם אנשים שהוא אוהב.

וגם המצב הנגדי יכול להתקיים: יש אנשים שיכור לים ללכת לאן שהם רוצים, בלי עזרה מאף אחד, ובר כל זאת הם לא ממש מרגישים חופשיים.

כמוכן שאני מכירה את המשפט "חופשי זה לגמרי לבד", אבל אני חושבת שההפך הוא הנכון. חופשי זה להיות עם אנשים שאתה אוהב. להיות לבד זה להיות כלוא בתוך הברידות שלך.

ואם תרשו לי לפנטז לרגע, אז יש עוד משהו שהיה עושה אותי חופשייה: אם הייתי יכולה לקום מהכיסא המחורבן הזה וללכת על הרגליים שלי. הדר קמחי

להיות חופשי זה לא להיות תלוי באף אחד. אדם חופשי יכול לצאת לטייל לבד, לצאת מהבית בלי לבקש רשות ובלוי שישאלו אותו לאן הוא הולך ומתי הוא חוזר. לצאת לבלות אפיה שבא לו ומתי שבא לו.

לא נעים להגיד, אבל החופש תלוי הרבה מאוד בכסף. מי שיכול לבזבז כל סכום על מה שמתחשק לו, זכה בחופש גדול במיוחד.

להיות חופשי זה לא לעבוד, לא ללכת לבית ספר ולא לעשות שום דבר אחר שמיישוו מכריח אותך לעשות.

אם הייתי לגמרי חופשי הייתי הרבה יותר מאושר. החיים לא משלמים ואף אחד מאיתנו לא חופשי לח' לוטין. ובכל זאת, חייבים להאמין שעוד יהיה טוב יר תר.

דודי

בלב אני חופשי

חופש זה לעשות מה שאני רוצה. לפעמים גם כשרוצים משהו, הוא לא תמיד מת קיים. אבל גם אם הרבר ששאפנו אליו לא קרה, עדיין אפשר להרגיש חופשיים בלב.

להיות חופשי מבפנים זה לדעת שאני יכול לעוף, גם אם אני לא ממש יכול לעמוד על הרגליים. החופש הפנימי הזה לא תלוי בזה שיהיה לי כל מה שאי פעם חלמתי עליו. הוא מבוסס על האמונה שלי בעצמי והידיעה שיש לי חלומות. וגם אם החלומות

סיפורים מהרדיו • עמ' 8

עוצרים את מכת האלימות

פרוייקט מיוחד של "ידיעות בית הגלגלים" למניעת אלימות • עמ' 11

הפקנו להם חגיגה

משתתפי חוג מנהיגות בנגב אירגנו יום כיף לתיכון מקיף א' בבאר שבע, עם תחנות הפעלה משעשעות

מאת ספי מכלוף, אוריאל הררי, יצחק פיטוסי וסועד אלגרנווי "ידיעות בית הגלגלים"

במסגרת חוג מנהיגות בסניף נגב, נפגשים חמישה חניכים עם קבוצת תלמידות מתיכון מקיף א' בבאר שבע.

במהלך המפגשים הקבוצה התבקשה להחליט מה יהיה פרוייקט הסיום שלה. הוחלט לעשות יום כיף בבית הספר, שבו ישתתפו תלמידים משתי כיתות ט' (זו השיכבה שבהן לומדות חברות הקבוצה).

במשך מספר מפגשים תיכננו ביחד את יום הפעילות הזה: הכנת התחנות, רעיונות איך לגייס אנשים ליום הפעילות, גיוס כספים ועוד. ביום הגדול (18.5) תלמידות בית הספר דאגו לארגן את המקום וגבו כרטיסים כניסה מכל תלמידי, בסך חמישה שקלים. קיבלנו את אולם הספורט של בית הספר ואת המרחב סביבו. בתוך האולם היו מספר תחנות: ציור על חולצות - את התחנה הפעילה בחורה מקסימה בשם מירה, שהכינה שכלונות, ועם ספוג טבול בצבע יצרו הרפסים על החולצות; קעקועי חינה - באחריות רחלי, שהגיעה עם כל

חברים תכל הארץ

בשבת נציגים נפגשו חניכי קבוצות מהסניפים השונים, והכירו חברים חדשים מרחבי המדינה

מאת מיכל חדר "ידיעות בית הגלגלים"

כל שבת חמישית נפגשים נציגי הקבוצות, מעבירים חוויות ועם הזמן מתקרב בים ומתחברים יותר ויותר. בשבתות האלו קל לשכוח שבית הגלגלים הוא אירגון ארצי ושיש קבוצות כמו שלנו (טוב, אולי קצת פחות מגניבות מאיי תנו) בכל הארץ.

בשבת נציגים נפגשו אצלנו בסניף דרום חברי הקבוצה שלנו - רמיל, נתי ואני, עם נציגי "מסע אחר" מהדרום, "אומב"ה" מהרצליה ו"האריות" מירושלים. בהתחלה היה מוזר להגיע לשבת עם אנשים חדשים שאתה לא מכיר, שחלקם אפילו בני 20. הרגשתי בערך בת אפס. בהתחלה הייתי בעיקר עם החברים מהקבוצה שלי, אבל בהמשך השבת ההרגשה נעלמה. היתה שיחת פתיחה ופעילויות שעזרו להעלים את המתח. לדוגמה, היה משחק בו הלכנו בחדר וכל פעם שעצרנו היינו צריכים לעשות פרצוף מצחיק או להגיד משפט שעולה לנו בראש לאדם מולנו. זו היתה פעילות משעשעת. גם בזמן החופשי התחברתי עם הילדים. בסופו של דבר אני מרגישה שהשבתות הללו הן רעיון טוב. עד היום אני בקשר עם ילדה מהקבוצה הירושלמית, ואנחנו מתכתבות באי.סי.קיו. הייתי שמחה להיות בשבת כזו שוב.

להגשים את הטיול

קבוצת "גלגלון" מהדרום יצאה לטיול ברמת מגשימים

רישיון להרוג

יש נהגים שבשבילם החוק הוא רק בגדר המלצה. את המחיר כולנו משלמים

למדו לנהוג, אין להם בכלל רישיון, ובכל זאת הם נכנסים לרכב ונוסעים. זוהי סכנה אמיתית להם ולציבור.

בתור הולך רגל, כל פעם שאני רוצה לחצות את הכביש אני יודע שרק בנס אני אגיע לצד השני.

אם כולנו נשמור מעשיו על חוקי התנועה, יהיו לנו חיים טובים יותר, נעימים יותר, בטוחים יותר וארוכים יותר.

אריז דבורי

תאונת הרכבת ליד קיבוץ רבדים זועזעה את המדינה כולה. אבל זה ממש לא מקרה חד פעמי. תאונות דרכים קורות בארצנו כל יום.

כל אחד מהנהגים לעתיד צריך לדעת שכל פעם שהוא עולה לכביש, החיים שלו ושל שאר האנשים בדרך נמצאים בסכנה.

הנהגים בארץ נוסעים כמו משוגעים. החוקים בשבילם הם רק בגדר המלצה. יש כאלה ששכחו כל מה שהמורה לנהיגה לימד אותם.

יש גם מצב עוד יותר גרוע: אנשים שמעולם לא

תגובות

קבוצת הנוגרים מתפוררת?

מאמר שתיאר קשיים בקבוצת הנוגרים בהרצליה, אשר פורסם בגיליון הקודם, עורר הדים רבים. כל אחד והדעה שלו

בגיליון הקודם פורסם מאמר של עמית אונגר בנושא קבוצת הנוגרים.

עמית צודק שבבית הגלגלים נותנים עדיפות לקבוצות הצעירות. זה טבעי שמי תייחסים יותר לצעירים, כי הנוגרים כבר מכירים את הבית ואת הפעילויות.

העברת החוגים לבוקר היא דווקא צעד טוב, כי לנוגרים רבים אין מה לעשות בשעות הבוקר, בזמן שהצעירים נמצאים בבית הספר.

בלתי אפשרי לחלק את קבוצת הנוגרים לקבוצות קטנות יותר, למרות שכמובן היה מצויין אם זה היה אפשרי. וגם אם הפעילות לא מושלמת, חבל לוותר עליה, כי אפשר להפיק ממנה המון.

מוטי ועקנין-אמריולו

לא מרגישים שייכים

בית הגלגלים גרם במשך השנים לכך שהנוגרים לא ירגישו חלק מהבית.

לקראת הפעילויות השונות אין תקשורת טובה בין האנשים. יצירת תקשורת בין חניכי הקבוצה היא אחד התפקידים המרכזיים של הבית. התוצאה היא שחברים רבים פרישו מהקבוצה ולא מגיעים היום לשבתות.

סיבה נוספת להתפוררות היא התחלופה המהירה של רכזי הקבוצה, כשכל חצי שנה בערך מישהו אחר נכנס לתפקיד. זאת לעור מת הקבוצות הצעירות, שם המדריכים האחרים נשארים בתפקיד לאורך זמן.

יגאל פיין

בואו ניפגש יותר

החניכים הנוגרים לא נפגשים בין השבתות, וכך נוצר ניתוק בין החברים. איך יכולה הקבוצה להתקיים, כשהחבריה לא בקשר ביניהם?

כשאנחנו סוף סוף נפגשים, נוצר חיבור חלקי. כמובן שאנחנו שמחים לראות אחד את השני, אבל עד שמתחילים להתרגל ולהתקרב, כבר נגמרה השבת ושוב נפרדים לתקופה ארוכה.

העברת האחריות לחניכים בהחלט מחזקת את הקבוצה, אבל זה ממש לא מספיק. אלעד בן-חור

שכחו אותי בבית

לפעמים אפילו לא מודיעים לי על שבתות.

זה חוסר אחריות של האחראים על הקבוצה. חבל שזה המצב, כי כשאני בא לפה אני נהנה מאוד. נחמד לצאת מהבית מדי פעם. דודי

לתפוס את הזריחה

בילוי מקורי בשבת של קבוצת "יחיד" מהגליל: לראות את הזריחה.

הלכתי לישון ב-2:00 בלילה, וקמתי ב-4:00 בבוקר. יצאתי החוצה, וזה היה כיף. צילמתי את הזריחה ב-4:30. הזריחה היתה יפה, וראיתי איך השמש עולה.

השמייים היו בצבע צהוב וכחול, וזה הוסיף לי שפעם נסעתי לאילת בלילה, הגעתי בבוקר ולא ישנתי כל הלילה. גם אז ראיתי את הזריחה, וזה היה מעניין.

כשאני רואה את הזריחה זה עושה לי טוב, כי זה מראה לי עולם אחר. לפני שהשמש יוצאת יש אור, לא חם ולא מסנוור. את הרגעים האלה אני אוהב לתפוס במצלמה.

מתן חנן

לפרוש "כנפיים" ולעוף

שנה עמוסת חוויות עברה על חברי מכינת "כנפיים", שפועלת ליד בית הגלגלים בגליל. עכשיו הגיע הזמן להשתלב בקהילה ולעבור לגור בנהריה

אח שלי הצליח לשכנע אותי לתת עוד צ'אנס. היום אני מודה לו מאוד".
אדיסה: "אין אחד שלא היו לו רגעי משבר שג' רמו למחשבות עזיבה".
מה חיוק אתכם ברגעים הקשים?
שיר: "אני מודה שגם לי היו רגעי משבר, אבל החבר'ה שהכניסו אותי למשבר, הם גם אלה שב' סוף הוציאו אותי מזה".
גל: "ההורים שלי תמכו בי. לפי דעתי, אם המש' פחה לא תומכת מאוד בקשה להחזיק מעמד".
נטי: "החבר'ה מאוד עוזרים".
אדיסה: "יש גם אנשי צוות שכל הזמן מקיימים שיחות עם מי שקשה לו. זה מאד עוזר".
ומה בשנה הבאה?
גל: "אנחנו עומדים לעבור לנהריה ולחיות יחד בקומונה בשתי דירות, על מנת להשתלב בקהילה. חוץ מזה, ממשיכים בלימודים ובשירות הלאומי".
לסיכום, הייתם ממליצים על המכינה?
גל: "זה דבר מאוד מומלץ, למי שלא מפקח מא' תגרים".
שיר, נטי ואדיסה: "כראי מאוד".

* בהכנת הכתבה סייעו כל חברי מערכת העיר תוך מהגליל

בעזרת החבר'ה פה אני מרגיש היום הרבה יותר ח'ר פשי. אסור להפסיד דבר כזה".
גל: "לפני המכינה לא הסכמתי לעלות על או' טובוס לבר. המכינה נתנה לי המון ביטחון, והיום אני עושה דברים שאף פעם לא חשבתי שאהיה מסוגל להם".
היו רגעים מפחידים או מלחיצים?
שיר: "בשירות הלאומי עבדתי עם ילדים בכי' תה א', ואני מודה שהם הפחידו אותי. ילדים קול' טים עליך הכל, אי אפשר להסתיר מהם כלום, ומה שהם רואים הם ישר אומרים".
אדיסה: "אותי הפחיד להיות חלק מקבוצת נכים. תמיד הייתי בחברה רגילה".
נטי: "אני פחדתי להתמודד עם העבודה המשר' דית בשירות הלאומי. היו משימות שהלחיצו או' תי".
היו רגעים שהצטרפתם שהצטרפתם למכינה?
שיר: "בשום שלב לא הצטרעתי שהגעתי לפה".
נטי: "בחודשים הראשונים הרגשתי כאילו קרס עלי קיר. היה לי קשה מאוד לעזוב את הבית ולהי' כנס למסגרת חדשה, בעיקר מפני שהייתי רגיל לא לעשות כלום כל היום, ופתאום יש מסגרת עם דרישות, צריך לקום כל בוקר מוקדם. היתה פעם אחת שממש נשברתי וכמעט רציתי לעזוב. בסוף

מאת הודיה, עינב ואלמוג "ידיעות בית הגלגלים"
בתחילת השנה נפגשנו עם גל ויסמין, שני חברים במכינת "כנפיים" לצעירים בעלי צרכים מיוחדים, ליד בית הגלגלים.
 בזמנו שמענו מהם על הציפיות לקראת השנה הקרובה. עכשיו, על קו הסיום, אנחנו נפגשים שוב עם ארבעה מהחברים – גל, נטי, שיר ואדיסה, כדי לשמוע מהם על החוויות שעברו עליהם.
איך אתם מסכמים את מה שעבר עליכם הש' נה?
שיר: "היו המון עליות וירידות. למרות זאת נה' ניתי מכל רגע. למרתי המון דברים חדשים, בעי' קר מהרגעים הקשים. הרי בלי ירידות לא יכולות להיות עליות".
מה התרומה העיקרית שהפקתם מהשנה במ' כינה?
שיר: "היום אני הרבה יותר פתוח. בתיכון לא העזתי לפתוח את הפה מול אנשים. העצמאות שניתנה לנו בשנת השירות חייבה אותי להיפתח ולהעזי הרבה יותר".
נטי: "התרומה העיקרית בשבילי היא העצ' מאות. בהתחלה היה לי מאוד קשה להסתדר, אבל

מרכיבים את הפאזל

כל מדריך וחניך הם חלק שמשלים את כל האחרים. כשמישהו חסר, זה מייד מורגש

המדריכים הם כמו משפחה שנייה שלי. הם עוזרים, תומכים ואוהבים כל חניך וחניך. יש כבית הגלגלים בדרום חמש קבוצות, שכל אחת מהן מיוחדת במינה. בחופש כולנו יוצאים לקייטנות למשך חמישה ימים. בחגים יש מסי' בות וכיף.
 פעם בחודש יוצאת אחת הקבוצות לשבת, שנערכת בקיבוץ אורים. אנחנו כל כך נהנים שלא רוצים לחזור הביתה אחרי שבת כזאת. כא' שר חניך או מדריך לא מגיעים לאחת הפעילו' יות, זה מאוד מורגש בקרב חברי הקבוצה. לפעמים יש רגעים שמחים ולפעמים עצובים. אנחנו מתמודדים עם זה בידוד ועוזרים אחד לש' ני. אני מעריכה את המדריכים על עזרתם והש' קעתם בנו. הקבוצה היא כמו פאזל, כאשר כל אחד הוא חלק אשר משלים את האחרים. תודה מקרב לב על עזרתכם, מדריכים יקרים שלנו. אוהבת אתכם מאוד.

ספי, קבוצת "מסע אחר"

המשימה: התנדבות קהילתית

ניר החייל משרת בבית הגלגלים גליל במסגרת תפקידו בחיל החינוך. "כל פעם שאני מגיע לכאן זו חוויה חדשה", הוא אומר

מאת הודיה אוחנה "ידיעות בית הגלגלים"

דונית בעכו. עד לפני כחצי שנה שירתתי כלור' חם בגרוד 50 של הנח"ל, במסגרת מסלול בני גרעינים. הפעילות כוללת שירות קרבי ושירות קהילתי".
אתה מרגיש סיפוק בהתנדבות?
"בהחלט, כל פעם שאני מגיע לכאן זו חוויה חדשה".
מה אתה רוצה לעשות אחרי השחרור?
"אני מתכוון לטייל כחודשים בדרום אמרי' קה, ואחר כך להתחיל ללמוד באוניברסיטת באר שבע".
יש לך תחביבים מיוחדים?
"מלא. אני אוהב מאוד לשחק באולינג, סנו' קר, לשחק ולראות כדורגל, לטייל בארץ. יש לי גם אוסף פחיות שתייה של קוקה קולה".
מה אתה אוהב לעשות בשאתה מוגיע הבי' תה?
"דבר ראשון שאני עושה זה לנסוע לחברה שלי".

ניר החייל הגיע השנה לבית הגלגלים בגליל במסגרת שירותו הצבאי. הוא עוזר לנו בח'ר גים מכל הלב.
 על המפגש הראשון שלו עם בית הגלגלים הוא מספר: "בהתחלה קצת חששתי ולא ידעתי לקראת מה אני הולך. במפגש הראשון לא ידע' תי איך להגיב, אך מהר מאוד הסתגלתי לחבר'ה, והיום אני מאוד נהנה להשתתף בפעילות".
איך הגעת להתנדב בבית הגלגלים?
"לפני כמה חודשים הקצינה שלי הציעה לי את התפקיד, והפנתה אותי לחיילת שהתנדבה כאן, אביגיל".
מה אתה עושה בשירות חוץ מהפעילות בבית הגלגלים?
"אני משרת בחיל חינוך. בכקרים אני נמצא בתיכון אורט דרסקי בעכו, ומדי פעם גם במוע' שלי".

משהו טעים

משתפי חוג ביטול בגליל מכינים אחלה מטעמים, ולא שוכחים גם לאכול מהם

ידיעות בית הגלגלים

עיתון בית הגלגלים, אגודת ש'י מנהל סניף הרצליה: אלי ריבלין
 מנהל סניף ירושלים: אבי מור
 מנהלת סניף דרום: אורה ביתן
 מנהלת סניף צפון: סוזן ניירנס
חברי מערכת:
 משתתפי חוג עיתונות בהרצליה, הנגב והגליל ונציגי סניף ירושלים
טלפון: 09-9557999 **פקס:** 09-9512006
יוצא לאור בחסות "ידיעותיכון"
רח' יגאל אלון 125, תיא, טל. 03-6966983
www.yeditchon.co.il
e-mail: yt@yedioth.co.il
עורך אחראי: יואב לין
עורך ראשי: יהודה יערי

עוד מעט אני סטודנט!

מאז שהייתי קטן, תמיד רציתי ללמוד באוניברסיטה. החלום שלי היה ללמוד רפואה.
 גם היום יש לי שאיפה להגיע לאוניבר' סיטה, במטרה ללמוד שם מנהיגות. הכוונה היא לא לרכוש מקצוע, אלא ללמוד כדי שיהיה לי יותר כוח להמשיך בחיים.
 בקרוב אני אמור להתחיל את הלימודים באוניברסיטת בר אילן, וכמובן שאני מאוד מתרגש.

ארו דבורי

כולנו יהודים...

יש תכנה משותף?

לכל עדה המינהגים שלה והמאכלים שמאפיינים אותה. כמה מהחברים מספרים על המוצא שלהם

מאת ארז דבורי
"ידיעות בית הגלגלים"

אומרים שכל ישראל אחים, אבל מה שבטוח זה שכל אחד בא ממקום אחר, עם מינהגים שונים ומאכלים שמאפיינים את המוצא שלו. כן, לכל אחד עדה משלו, או בואו נשמע מה כמה מהחבר'ה מהרצליה אומרים בנושא.

★ **פיני הנהג** מספר על הטריפוליטאים: "הטריפוליטאים הגיעו מלוב לארץ. האוכל שלנו כולל שקשוקה, קוסקוס, חרימה, מפרום. ידוע שבמושב זיתן שליד לוד ישנו בית כנסת בשם בושייב, שאת תכולתו העבירו מטריפולי. בני העדה נוהגים כל ל"ג בעומר ללכת לשם ולהיגוג".

★ **אלי הנהג** על הפקיסטנים: פקיסטן והודו היו בעבר מדינה אחת, ולכן המינהגים והרגלי החיים דומים. אוכל: קארי, צ'פאטי, בטטה רווה, פולאו. השפה המדוברת היא הינדית".

★ **יואב לין**, עורך העיתון, על הבולגרים: כשהם הגיעו לארץ, נשלחו רבים מהבולגרים ליפו. כמוכן שגם לי יש משפחה ביפו. בגלל זה כל הבולגרים הם אוהדי מכבי יפו בכדורגל".

★ **ארז דבורי** (כתבכם הנאמן) על העירקים: "האוכל המסורתי כולל קובה ביום שישי, פיתה עירקית, אורז קיצ'רי ביום חמישי. בשבת בבוקר אוכלים פיתה עירקית עם ביצה, סלט ותה רו. תת. ידוע שחכמי התלמוד ישבו בבבל".

★ **יגאל פיין**, עורך הקיבוצניקים: "הדבר המיוחד בקיבוץ זה שכולם תמיד נפגשים. המאכלים האופייניים של עדת הקיבוצים הוא מאכלי חדר אוכל. פעם הקיבוצניקים היו מכינים לעצמם את הארוחות, אבל היום מקובל להזמין קיי-טרינג מבחוץ.

"ולא רק זה, בהרבה קיבוצים כבר אין בכלל חדר אוכל, וכל אחד אוכל בבית את הארוחה המופרטת שלו".

כנס חרדים. "הדת היהודית לפעמים מאוד קיצונית"

אבל לכל אחד מאיתנו יש דעה שונה לגמרי לגבי היהדות. טוב, גם זה משהו שמאפיין את העם שלנו

מאת שירה ואלמוג
"ידיעות בית הגלגלים"

מהי היהדות בשבילנו? דת? אמונה? מערכת ערכים?

מה מקרב אותנו ליהדות ומה מרחיק אותנו? מה יחסנו למיסוד הדת? מה תורמת ההתחברות ליהדות? מה דעתנו על סוגיות כמו מעמד האשה בחברה החרדית, שמירת השבת, חינוך הילדים? סביב נושאים אלה פרץ בינינו דיון מעניין בסניף גליל.

★ **מירב**, מדריכה: "בתור יהודייה, אני מרגישה מאמינה. אני חושבת שהדת היהודית היא מקור המחיה, המקור שנותן חיות ועוצמה לנשמה, לגוף, לחושים ולטבע.

"הדת היא התנאי לקיום החיים שלי. כל תהליכי הטבע, הכל טמון בקב"ה, אני אוהבת את הקב"ה".

★ **סוזן**, מנהלת סניף גליל: "אני רואה את עצמי מי כיהודייה לא דתייה. לא יודעת אם אני מאמינה

באלוהים, אבל אני מאמינה במערכת ערכים ביהדות, של אהבה הדדית, תיקון עולם. בדרכי אני מכבדת את היהדות. אין יהודי יותר טוב ופחות טוב, יש אנשים טובים ורעים.

"אני מאוד מקושרת ליהדות, נולדתי לאמא רפורמית ולאבא אורתודוקסי, ואני לא חושבת שיש הבדל בין אורתודוקסים לרפורמים. אני חושבת שצריך להפריד בין הדת למדינה. כל הנושא של הכשרות, נישואים, גיור - גורמים לעשיית שימוש בדת כמכשיר פוליטי".

★ **שירה**: "הדת היהודית לפעמים לוקחת את הדברים בצורה מאוד קיצונית. להיות חרדי זה דבר שכולל את האדם מכל הצדדים. חוץ מתורה לא לר' מרים שום דבר אחר, וישנו חוסר ידע כשצריך לצאת לחיים האמיתיים.

"הגבלה נוספת: לאשה אין הרבה חופש, היא משועבדת לבית ולטיפול בילדים, היא אינה יוצאת לעבוד ואינה מרחיבה את אופקיה. אדם דתי

חרדי לא יהיה מכבודו ללחוץ יד לאשה. לדעתי זה זילזול נוראי, כאילו אנהנו טמאות.

"לעומת זאת, יש דברים בדת שאני לא אשבור. למשל, אני שומרת כשרות, משתדלת להימנע מנטיעות בשבת, לעיתים אני מתייעצת עם רבנים ומבקשת ברכה. אני מאמינה בזה מאוד".

★ **אלמוג**: "הייתי חילונית עד לא מזמן, ולפני זמן מה חזרתי בתשובה, עקב מאורעות החיים. הבנתי שלכל דבר יש סיבה ומטוב, שום דבר לא קרה סתם ואנחנו חיים תמיד תחת השגחתו הישירה והמלאה של הקב"ה.

"מאז, חיי נפלאים כל כך. אני הולך לבית הכנסת, מניח תפילין, מתפלל לבורא עולם ונהנה מכל רגע. זה כמו מעבר מהחושך אל האור. אפילו את המצבים הקשים אני מקבל באהבה, כי אני יודע שהכל מכון מלמעלה".

כפי שניתן לראות הדעות שונות לחלוטין, איש איש ואמונתו.

זה קורה במשפחות הכי טובות

כשהיחסים בין ההורים מתקלקלים והם מתחילים לריב ביניהם, הילדים נקלעים ישירות לקו האש. הפיתרון היחיד: לדבר, להקשיב ולנסות להתמודד ביחד

אין להם רגע מנוחה

חברי קבוצת "צעירים חסרי מנוח" נפגשים בשבתות, משתתפים בפעילויות, מבצעים משימות ונהנים מהחיים

איזה סוגי קשרים יש בקבוצה?
א': "יש קשרים טובים וקשרים פחות טובים. לי יש קשר עם ילדה בשם ארווה וילד בשם הוד".
ב': "לי יש קשר טוב מאוד עם חניכה בשם סורעד".

אלו פעילויות יש בשבתות?
"בשבת הראשונה של השנה היו פעילויות שקשורות לעצמאות. כל חניך לקח על עצמו משימה שקשורה לעצמאות, ובסוף השבת היה צריך לספר אם הוא עמד במשימה. בשבתות בשנה שעברה השתתפנו בפעילויות שונות: משחק הכיסאות, פעילות שירה שהעבירה חני' כה בשם הימנוט בשפה האמהרית, משחק זיכרון, טריוויה ועוד".

פעם בכמה שבתות נפגשים?
"כל שבת חמישית".

אתן נהנות?
"כן, מהפעילויות עם המדריכים, מהמשחקים בזמן הפנוי, וכמוכן מהקשר עם המדריכים והחניכים".

מה עשיתם בקייטנה?
"רכבנו על גמלים, ראינו את אסף אשתר וע' ברי לידר, היינו במנורת הזמן, ברובע היהודי, בכותל המערבי וב'נווה מדבר".

אנחנו בטוחות שבקבוצת "צעירים חסרי מנוח" לא חסרים רגעים של אושר.

מאת מיכל ונועם
"ידיעות בית הגלגלים"

ביום שטוף שמש יצאנו לקיבוץ אורים בנגב המערבי. טיילנו וטיילנו, עד שהגענו לבית מלא משחקים למיניהם: נדנדות, קרוסלה, איי קס עיגול, שער בדורעף ועוד ועוד.

נכנסנו לבית וגילינו קבוצה מדהימה: "צעירי רים חסרי מנוח", זהו שמה. נכנסנו באמצע פעילות שהעבירה מדריכה בשם הרר.

הפעילות היתה קשורה לעצמאות: כל ילד היה צריך לקחת על עצמו משימה לנסות לבצע משהו שלא ניסה עד היום. למשל: לצחצח שיניים, לסדר את המיטה לארגן את התיק, שאלנו שתיים מהחניכות מספר שאלות על הקבוצה.

איך המדריכים מתייחסים אליכם?
א': "הם עוזרים לנו להתגבר על קשיים בבית הספר, הם נותנים לי עצות".

ב': "המדריכים מפגינים חום ואהבה, הם קוראים לנו בשמות חיבה ומשחקים איתנו".

מה המדריכים עושים איתכם בזמן הפנוי?
"משחקים איתנו משחקי קופסא, מדברים ועושים צחוקים".

מה עושים החניכים בזמן הפנוי בשבתות?
"משחקים, צוחקים ומשוחחחים".

לדעתי, לא חשוב כמה שההורים יגידו שהילדים לא צריכים להיות מעורבים, הילדים במילא מעורבים. הם נמצאים בבית, שר מעים מה קורה וזה מעורר אצלם שאלות. אם כבר צצות שאלות, ההורים לא יכולים להתחמק.

הודיה. לא להתחמק משאלות קשות

בהזדמנות זאת אני רוצה לפנות לכל ההורים: גם אם זה כואב וקשה, תנסו להגיד לילדים מה קורה ביניכם. אנחנו נבונים ומרגישים הכל, וכשלא מדברים על הדברים נוצר מצב קשה מאוד. לילדים או לנוער אני ר' צה להגיד: מצד אחד אתם לא צריכים להעמיס על ההורים, כי אולי יש הורים שלא רוצים שיתערבו להם בחיים. מצד שני, לא טוב להחזיק הכל בנטן. כדאי לזכור שאתם לא לבד, ומי קרים דומים קורים במשפחות הכי טובות. לסיכום, הורים שמדברים עם הילדים שלהם על בעיות בונים יחסים של אמון, כבוד אל הילד כאדם בוגר ויחסים של פתיחות.

מאת הודיה אוחנה
"ידיעות בית הגלגלים"

מריבות בין ההורים בבית הן נושא שמעסיק הרבה מאוד ילדים, נוער והורים, ולא תמיד יודעים עים איך להתמודד עם הבעיה.

אחת הדרכים היא להר' חיק: ילדים מסוימים בו' חרים לא לדעת מה שקור' רה בבית.

אבל לפעמים כמה שרוצים להרחיק, אי אפ' שר, כי זה חזק יותר ממה שחושבים. ואז מגיע הש' לב שהילדים נורא רוצים

לתקשר עם ההורים ולשאול אותם שאלות, כמו מה קורה ביניכם, האם זה יכול לגרום להתפרקות המ' שפחה?

אבל יש הורים שלא מעזים לדבר עם הילדים על הנושאים האלה, כי הם לא יכולים להודות באמת בפני ילדיהם או בפני עצמם. אבל הילדים מרגישים הכל, ועם רגש אי אפשר להתווכח.

"מישהו עוקב אחרינו"

האם עבודתו של החוקר הפרטי דומה למה שאנחנו רואים בסרטים? עופר, שהשתתף השנה כמלווה חוג בהרצליה, חושף סודות אפלים

מאת חברי מערכת הרצליה "ידיעות בית הגלגלים"

פרשת הסוס הטרויאני העלתה את החוקרים הפרטיים לראש הכותרות. השנה היה לנו פה בחוג עיתונות חוקר פרטי משלנו - עופר, שהי צטרף בתור מלווה. אבל לא לדאוג, הוא ממש לא היה מעורב בשע' רוריית המחשבים הגדולה. "אני עוסק בחקירות מכל מיני סוגים" הוא מס' פר, "החל מאדם שגנב כסף מהמעסיק שלו, ועד בעל שחושד שאשתו בוגדת בו". המקצוע דומה למה שרואים בקולנוע? "כן, אבל בקולנוע ובטלוויזיה מקצרים את הע' לילה. אנחנו יושבים באוטו שמונה שעות, ומתוכן אולי חצי שעה קורה משהו. האמת שהעבודה קצת מזכירה תחקירים עיתונאיים. גם עיתונאי צריך לחשוף את הסיפור ולהשיג הוכחות". איך הגעת לעבוד בתחום? "שירתתי בצה"ל במשטרה צבאית. היפשתי עבודה מעניינת, שבה אני אוכל כל יום ללמוד משהו חדש. זאת עבודה יצירתית, שמספקת את

יצר הסקרנות שלי?

איזה פנמיים מיוחדים יש לחוקר פרטי? "יש לנו כל מיני אבזורים, ציוד משוכלל, תוכי נות מחשב לאיתור אנשים, מצלמות קטנטנות בגודל ראש של גפרור. חוקרים פרטיים מפעילים את הציוד הכי מתקדם שיש, ציוד שאפילו כמש' טרה הוא די נדיר". אתה עוסק גם במקרים רומנטיים. זכור לך סיפור מיוחד? "פעם פנה אלי אבא שחשד שהחבר של הבת שלו יוצא איתה רק בגלל שיש למשפחה הרבה כסף. צילמנו את החבר נפגש עם בחורה אחרת ועולה איתה לחדר בבית מלון. נתתי את הקלטת לאבא, הוא הראה לבת את התמונות, והיא עזבה את החבר. "חצי שנה אחרי זה הבת התחילה לצאת עם מי שהי, והאבא ביקש מאיתנו לעקוב גם אחרי בת הזוג החדשה שלה. גם אותה צילמנו עם מישהי אחרת. זה היה סיפור עצוב מאוד, כי הבת ממש נשברה מהעניין". אתה מתמודד לפעמים עם דילמות שגורמות לך לחשוב, שאולי זה משהו שאתה לא אמור

לעשות?

הרבה פעמים. פעם הייתי עושה חקירות ביי טוח, ולפעמים החברות רוצות להיכנס לאנשים לנשמה, כדי לא לשלם. יש חברות מסוימות שאיני לא מוכן לעבוד איתן, כי השיטות שלהן לא מקובלות עליי". יש תחרות בין המוטרה לחוקרים הפרטיים? "יש יריבות סמויה. אני חושב שהשוטרים קצת מקנאים בנו, בעיקר כשהם רואים שאנחנו מגיי' עים לתוצאות טובות בחקירה". צריך לשקר הרבה בתור חוקר פרטי? "אני לא אוהב לשקר, ולא הכל אני מוכן לע' שות בשביל כסף. אני בא מבית דתי, והערכים שלי אחרים. אז אני מפעיל את הדמיון ואת הי' צירתיות בשביל לפצח את המקרה". בתור חוקר פרטי קורה שאתה עובר על החוק? "זה קורה. אני משתדל לא לעשות את זה יותר מדי. למשל, האזנות סתר הן עבירה שאני לא אע' שיה. אבל לפעמים כשאני רוצה להשיג מידע על משהו אני עושה דברים שהם לא לגמרי חוקיים". יצא לך לעסוק בחקירות שקשורות לנכים?

"היה לי פעם מקרה של נכה מחדרה שגנבו לו את הרכב. הגנב לא ידע שזה רכב של נכה שבנוי קצת אחרת, ובמקום ללחוץ על הברקס הוא לחץ על הגז ונכנס בחומת בטון. חברת הביטוח חשדה שאדם לא מורשה נהג ברכב, אבל התברר שמדור' בר בגניבה. "פעם היה אדם שתבע את חברת הביטוח בגלל פגיעה בכתף, בטענה שנגרמה לו נכות. בחקירה התברר שהוא עוסק בגלישת גלים, חותר בחסקה ובעצם אין לו שום פגיעה. כמובן שיש גם מקרים שעושים מעקב אחרי אדם ומגלים שהוא באמת נכה וסובל מבעיה אמיתית". קרה לך שעסקת בחקירות בשביל עצמך? "היו לי מקרים כאלה. למשל, פעם ישבתי בפאב בראשון וראיתי מישהי שמאוד מצאה בן בעיני. רשמתי את מספר הרכב שלה. השגתי את הפרטים שלה, יצאתי איתה קשר ויצאנו איוו תקופה". ההתעסקות עם עולם שכולו עבריינים, רמאים, שקרנים ובוגדים, לא משפיעה עליך לרעה? "החוכמה היא לעשות הפרדה בין החיים האמיי' תיים לעבודה. מאוד קל לעבור לצד השני, אבל אני שמח לומר עם יד הלב שזה לא קרה לי".

עברתם את הגבול

באמצע הכפר הברואי ערמשה עוברת גדר הפרדה, שמחלקת אותו לשניים: חצי אחד בלבנון, השני בישראל. המשפחות קרועות באמצע

בסוף המלחמה סוכם לפצל את הכפר, וכך בעצם נחלק הכפר שלי לשניים. השינוי היה קשה מאוד, והמשפחות לא הסכימו להיפרד. משפחות שחיו יחד נא' לצו לחיות בנפרד ולבקר אחת את הש' נייה לעיתים רחוקות, על ידי אישור בל' בר. בימינו אין קשר בינינו לבין חצי הכפר בלבנון. הקשר נותק מאז יציאת כוחות צה"ל ללבנון, וכל חלק חי תחת שלטונה של מדינה אחרת. זוהי חוויה קשה מאוד, שמפרידה משפ' חות וגורמת לכאב וגעגועים שקשה לתאר במילים.

מאת לאפי ג'מעה "ידיעות בית הגלגלים"

לפני שנים רבות, בארץ רחוקה, פרצה מלחמה גדולה בין שני עמים. בעקבות המלחמה נחלק הכפר לשניים, וגדר גדוד' לה חוקמה והפרידה את הכפר. זה נשמע לכם כמו אגדה? סיפור שלא היה? ובכן, זוהי לא אגדה ולא חלום, זה מה שקרה לכפר שלי, הכפר הברואי ערמשה, שנמצא חציו בלבנון וחציו בישראל. הדבר אירע בשנת 1948, במלחמת הש' חרור, מלחמה בין מדינת ישראל שרק הו' קמה לבין שכנותיה, ובנייהן לבנון.

מאמירת אמת ועד גילגול נשמות

אלה שניים מעקרונות הדת הדרוזית. מה אתם יודעים על העדה, שמאמיניה פזורים במקומות שונים בעולם, ביניהם בישראל?

נאמן ודובר אמת בדיבור ובמעשה, ככוונות ובמשפחות. זהו סוד תיקונם של האדם והחברה. * הגנה ושמירה על האחים: מחויי' בים לבוא לעזרתם בשעת צרה ומצור' קה. * הימנעות מעבודת אלילים ונ' ביאי שקר. * ייחוד האל: אמונה באל אחד בור' רא עולם, כל יכול. * אמונה בגורל: צריך להשלים עם רצון האל, לטוב ולרע. * גילגול נשמות: באמונה זו מורכב האדם מחלקים שונים: רוחני (נשמה), תרבותי, הכרתי (השכל), רגשי (רג' שות ותשוקות) וחומרי (גוף). האדם הוא חומר ורוח. הגוף משתנה, נבנה ונה' רס, והנשמה היא נצחית. חובת קיום המצוות המעשיות מוטלת בעיקר על הרתיים. בית התפילה הדרוזי זי מכונה "חלו'ה". זהו אולם רחב ידיים ללא תמונות או קישוטים. האולם מכיל מזרונים שיושבים עליהם בשעת התפיי' לה, והמקום מחולק על ידי מסך לנשים וגברים.

האדם שעבר עבירה על אחת ממצוות הדת ענש בהרחקה מהתכנסויות דתיות למשך תקופה מסוימת, שאור' כה נקבע על פי חומרת העבירה. שתי העבירות החמורות ביותר הן רצח וז' נות. בהתכנסויות הדתיות מושמעים דברי הטפה, מוסר, הדרכה דתית, קריאה בספרי הקודש ופירושם ושירים בעלי תוכן רוחני מיסטי. הדרוזי מתחתן עם אשה אחת בלבד, והיא חייבת להיות דרוזית. בני העדה מאמינים שהאשה היא מרכז החברה האנושית. תפקידה המסורתי: לדאוג לבית, לבעל ולילדים. אבל אשה דרוזית יכולה לבחור את בן זוגה, לגרש אותו, לרשת את הוריה ולכהן בתפקיד "כהן דת". הדרוזים נאמנים למדינה שהם נמי' צאים בה, כאשר מתייחסים אליהם כשווי זכויות.

אמין. האדם הוא חומר ורוח

קורות של אנשי הדת, יש מספרים גדוד' לים של תושבים המאמינים בדת הדרוזי וית יודעים בשמות אחרים (לא כדור' זים). אנשי הדת הדרוזית נבדלים בלבושם המסורתי המיוחד, אך אין קונפליקט בין חילונים לרתיים בתוך העדה. בדת זו יש משמעות שונה לכוח העליון ות' פיסה נבדלת משאר הדתות. מספר עקרונות ומצוות יסוד: * דיבור אמת: המאמין חייב להיות

מאת אמין "ידיעות בית הגלגלים" הדת הדרוזית הופיעה בימי הביי' ניים בין השנים 1017-1043 במדינת הפאטימיות במצרים. אבן אסמאעיל אל דרוזי הוא אחד מחמשת הנביאים הראשונים אשר הפיצו את הדת במצרים ובמזרח התי' כון. במצרים לא נותרו דרוזים עקב סכ' סוכים ורדיפות נגדם. בראשית המסור' רת הצטרפו כ-700,000 מאמינים, אך חלקם הגדול נהרג ברדיפות שנמשכו שבע שנים. מי ששרד נמלט להרים במזרח אגן הים התיכון. משם המשיכו הדרוזים להתפזר לאר' צות אמריקה הלטינית, בעיקר למדי' נות ברזיל, ונצואלה וארגנטינה, ומספ' רם מוערך כ-120,000. רוב המהגרים היו מלבנון וסוריה. בצפון אמריקה כ-70,000 דרוזים, רובם בארה"ב, וכ-60,000 במדינות שונות, בעיקר בחוף המערבי והמזרחי (ניו יורק, קלי' פורניה ולוס אנג'לס). בקנדה פזורים כ-20,000 דרוזים בערים המרכזיות. יש לציין שלפי המסורת הדרוזית ומ'

נכבדים מהעדה הדרוזית. עוזרים זה לזה בשעת מצוקה

דעה

להילחם, לא לדנו

צריך לקום ולהיאבק על כבודו של האדם הנכה, כמו גם על כבודו של האדם הבריא

בכנסת נחקק חוק שמשמעותו שגם אנשים בעלי צרכים מיוחדים הם בני אדם. עד מתי החברה תסתכל עלינו בעיניים חשדניות? הגיע הזמן שמיי' שהו יקום ויעשה משהו. מספיק לדבר, צריך לקום ולהיל' חם על כבודו של האדם הנכה, כמו גם על כבודו של האדם הבריא ביש' ראל. אנחנו מדינה משונה. בכל העולם אדם בעל מוגבלויות שונות מרגיש את עצמו שווה ערך. מדינות אחרות נותנות כבוד לכל אדם, אבל בישראל זה עדיין לא קיים, משום מה.

מאת יגאל פיין "ידיעות בית הגלגלים"

למרות כל המאמצים שנעשים בתחום, עדיין יש פטיגמה בחברה הישראלית לגבי העסקת נכים. גם היום מקומות עבודה רבים לא מוכנים להעסיק אנשים בעלי מוגבל' ליוות שונות. אחד הדברים הכי מרגיי' זים זה שאין שוויון הזדמנויות בין אדם נכה לאדם בריא. גם בתחום השכר אין שוויון, כידוע, ואדם נכה צריך להסתדר עם 1,500 ש' לחודש. איפה הצדק?

צללום: רונן שיצר, ידיעות אחרונות

מגילות

יצירות של חברי חוג אמנות בהרצליה ותמונות מפתחת התערוכה

לתת מכל הלב

נכון שתמיד כיף לקבל מתנות? לא נכון! יש מתנות שפשוט לא יודעים מה לעשות איתן

מאת עינב חיון "ידיעות בית הגלגלים"

מוש"מ. מותן: "אני אוהב לשמוע מוזיקה, ולכן הדבר הכי שימושי לי הוא דיסקים. לא רוצה לקבל כאפות, כי אני לא אוהב אלימות".
 * סוזן: "שמחה לקבל כל מתנה בהפתעה".
 * שירה דנטה: "רוצה לקבל ממתקים, כי אני אוהבת מתוק. לא רוצה לקבל תיקים, כי אני לא רוצה לסחוב אותם".
 * ג'ון: "אני רוצה כלב, כי אני אוהב לטפל בחיות. לא רוצה נשק, כי אני לא אוהב דברים מסוכנים".
 * הודיה: "רוצה אהבה, כי זה מה שאני זקוק קה לו. אין דבר שאני לא רוצה לקבל".
 * שירה פנחס: "רוצה חבר, כי אני מאמינה שזה טוב, ואני רוצה לתת ולקבל. לא רוצה שינאה בעולם".
 * צ'רלי: "רוצה משקפת, כדי להתבונן בחיות וציפורים, ולא רוצה לקבל בגדים, כי אני אוהב לקנות לבר".
 * טל: "רוצה לקבל DVD, כי אני אוהב סרטים. לא רוצה לקבל דברים שישעממו אותי, כי אני לא אוהב להשתעמם".
 אני חושבת שחשוב לתת מתנות, כי עצם הנתינה חשובה, וזה משמח אותי לתת.

בהגים, ימי הולדת ואירועים אחרים נותנים נים ומקבלים מתנות. יש מתנות שמתאימות מות בדיוק למה שרצינו, ויש שפחות כיה לקבל.
 החלטתי לברוק מה חברי חוג עיתונות בגליל אוהבים לקבל, ועל אלו מתנות היו מותרים.
 * נרי: "אני רוצה תכשיט מדודה שלי, כי אני אוהבת את הטעם שלה. גם לקבל ברכות לכבוד חג או יום הולדת מילדי או מבעלי עור שה אותי מאושרת ושמחה. לא רוצה לקבל דברים לבית שאני לא אוהבת, אבל אני מרגישה חובה לשים אותם, כי לא נעים לי מאותו אדם, שהתכוון לשמח".
 * לאפי: "רוצה לקבל דברים אישיים, כדי לזכור את האנשים. לא רוצה לקבל כסף בסכום מים גדולים, כדי שאני לא אצטרך להחזיר הכל".
 * אביטל: "רוצה לקבל בובה של פו הדוב בגודל של בן אדם, כי החרר שלי מלא ברבים של פו הדוב. לא רוצה לקבל דברים לא שימושיים. אני צריכה לשלכל דבר יהיה שי

כל אחד והתחביב שלו

טל אוסף דגמי מכוניות, אביטל מציירת מאוחר בלילה, צ'רלי אוהב לטפל בגינה שלו

לאפי. לטייל ולפגוש חברים

טל. מכוניות, אינטרנט טלוויזיה

מאת שירה דנטה "ידיעות בית הגלגלים"

לצאת מהבית ולהכיר אנשים. תחביב נוסף: לשחק במחשב ולהיפגש עם חברים".
 * אמין: "לשחק במחשב ולצפות בתוכניות או תחרויות ספורט. הספורט נותן לי עניין ואי תגר. פעם שיהקתי טניס, ואני מתגעגע לתקור פה הזאת".
 * נרי: "לכתוב סיפורים. כשהייתי בת 20 פירסמתי ספר שירים, ואחר כך היתה לי הפסקה ארוכה בכתביה. לפני שנתיים חזרתי לכתיבה. פירסמתי ספר לילדים ועוד אחד בדרך. הכתיבה נותנת לי אפשרות ליצירה, עניין וסיפוק. בעתיד אולי אכתוב רומן".
 * טל חליוויה: "אני אוסף דגמים של מכוניות. תמיד התעניינתי בנושא. אני אוהב מדי שבים - לגלוש באינטרנט ולשחק, וגם לראות טלוויזיה".
 * אלמוג חזן: "אוהב להתעסק במוזיקה. הקדמתי להקה שמשתתפים בה ארבעה חברים, ויש לי אולפן הקלטות. מוזיקה היא בשבילי התרוע פה הכי טובה. גם קריאת ספרים שעוסקים בר פואה גורמת לי הנאה רבה והפגת המתחים".
 * אביטל: "אוהבת לצייר בשעות הלילה המאוחרות, זה מרגיע. במיוחד אני אוהבת לשי מוע מוזיקה בזמן מלאכת הציור. תחביב נוסף - לטייל בארץ".

לכל אחד צריך להיות תחביב, כדי להעסיק את עצמו בשעות הפנאי. חוסר מעש גורם לאדם להסתגר בתוך עצמו ולדיכאונות.
 התחביבים שלי: לצפות בטלוויזיה, לשחק במחשב, לגלוש באינטרנט ולישון. מה התחביבים שלכם?
 יצאתי לראיין את חברי חוג עיתונות, מתגדבים ובעלי תפקידים בסניף גליל.
 * צ'רלי (נהג הבית): "לעבוד בגינה ולחדש אותה כל שנה. זה נותן סיפוק, הרגשה של חדרות והנאה אסתטית. אני גר במצפה גיתה, ותצלומים של הגינה שלי הופיעו ב'זורנלים' בחו"ל. זו גינה מיוחדת, עם הרבה סוגים של קטוסים ושבילי חציץ. כל עונה הגינה מתחלפת. אשתי מתכננת ואני מבצע".
 * הודיה אוהבה: להאזין למוזיקה, לצפות בטלוויזיה, לשחק במחשב ולצאת עם חברים".
 * עינב חיון: "להאזין למוזיקה מכל הסוגים - ממזרחית ועד לועזית. זה נותן לי שקט ושמחה. לשחק במחשב - נותן מידע ומשחרר".
 * לאפי ג'מעה: "לטייל בכל מיני מקומות (למשל נהריה ועכו), זה נותן לי אפשרות

"אין ילד רע, רק ילד שרע לו"

זה המסר שמתקבל בהתמודדות עם ילדים בעייתיים בחינוך המיוחד

מאת לאפי ג'מעה "ידיעות בית הגלגלים"

רת. היא ביקשה מאביטל לזכור שאין דבר כזה "ילד רע", אלא רק ילד שרע לו.
 לפי דעתי, הכוונה היא שילדים הסובלים מחוסר יחס בבית ומבעיות אחרות, מרגישים חופשיים יותר בבית הספר ומרשים לעצמם התבטאות חריפה, בגלל המצוקה שלהם. אפשר ללמוד מזה שצריך להתיר חס לכל אדם (אפילו כשהוא מוגבל שכלית או פיזית), למרות שהוא נראה לנו כמו אדם רע, משום שהתנהגותו נובעת מכאב פנימי. כדאי שתמיד ננסה להעמיד את עצמנו באותו מצב של האדם הסובל.

בנוסף להתנדבות בבית הגלגלים עובדת אביטל, בת שירות לאומי, בשעות הבוקר בבית הספר לחינוך מיוחד "אייל" בעכו.
 אביטל מלווה כיתה בת שמונה תלמידים. היא עוזרת לילדים מבחינה לימודית ומשתפת בכל הפעילויות שנערכות במקום.
 לדבריה, בתחילת השנה היה לה קצת קשה להתמודד עם בעיות ההתנהגות של הילדים. לאחר שיחה עם המנהלת, הדברים נראו לה כבר אחר

וחצי

רים, הנהגת גליל, יש ננות ותואר טוסטים

בית הגלגלים גליל, וחצי, טוב שה...
 ה בוכות גבי פול...
 שהציע לו להגיש...
 רבים. הוא עורך מתחזק את הגינה, ור שני בהכנת קפה ענה לפעמים.
 ור עם הילדים. הוא נה בעבר הוא עבד דים מבוגרים יותר. לימדו אותו רבות, אכפתיות.
 טל חליוויה

מסכות שונות

יצאתי לחפש אהבה

מכתב לאשה שעוד לא פגשתי: חכמה, עדינה, אוהבת ועצמאית, שתקבל אותי כמו שאני

מאת לאמי ג'מעה
"ידיעות בית הגלגלים"

בת לב ובעלת אוון קשבת. ברגע שאפגוש אותך, אני מצפה שתביני אותי כמו שאני אבין אותך. שתהיי מוכנה לעיזור לי, כלומר שתהיי עצמאית. שתאמיני לי ושלא תחשדי בי. שתאמיני בי שאגיע רחוק ותתמכי בי.

אני רוצה אותך - אדם עם לב פתוח שאפשר לדבר איתך. אני רוצה אותך - אשה אמינה (שלא משקרת), שאפשר לסמוך עליה. אני רוצה אותך - אשה ממשפחה טובה.

אני חושב שמתחתנים רק פעם בחיים, ולכן אני מחפש קשר רציני. האם גם את תרצי או תי?

אני מחפש אותך, בחורה עם לב טוב. אני מחפש כבר הרבה זמן, ומקווה שבזמן הקרוב אמצא.

אני מחפש אותך למטרת קשר רציני. אשה מוסלמית, שתתיקח אותי מתוך אהבה ולא מתוך רחמנות, או בגלל מצבי הכלכלי. אני מקווה שתקבל אותי כמו שאני, כי גם לאדם נכה יש לב לאהוב, כמו אדם רגיל.

כל אחר רוצה עתיד עם אשה וילדים. אשה חכמה, קצת יפה ועדינה. מישהי אכפתית, רח

גם לנו יש תשוקות

"נכים לא מקיימים יחסי מין" - זוהי הרעה הרווחת בקרב רבים. הגיע הזמן לנפץ את המיתוס

מאת אלמוג חזן
"ידיעות בית הגלגלים"

★ "האדם הנכה הוא שונה, הרבר מפחיד ולא כדאי להיכנס לקשר זוגי כזה".
★ "אני אדם רגיל, ולכן לא אלך עם אנשים 'נחותים'".

תופעה זו מרגיזה אותי אישית, באופן מירוד. אנשים כאלה הם חסרי לב, אטומים ובלתי סובלניים. הרבר מתבטא בחוסר יכולת להבין את הצורך החזק כל כך של אוכלוסיית הנכים בקשר אינטימי עמוק, קשר שאינו נוצר מתוך רחמים, קשר אשר יקנה להם ביטחון ויציבות רגשית.

גם לאדם הנכה יש מה לתת, הן ברמה הפיזית והן ברמה הרגשית. אין להתייחס אליו ברחמנות, או להיכנס לקשר רק מתוך רחמים.

כולי תקווה שנקודת מבט זו תלך ותדעך עם הזמן, ואנשים ילמדו לקבל את אוכלוסיית הנכים כים כאחד האדם.

ישנה תופעה בקרב פלח מסויים באוכלוסיה, אשר מתייחס לנכים בכיבוד גלגלים כאל אנשים א-מיניים - ללא צורך במין, קיום יחסים, או כל פעילות אינטימית אחרת. הם חושבים שאדם נכה הוא ללא רגשות, אינו יכול לקיים מערכת יחסים זוגית. אני סבור שבקרב אנשים אלה עולות המחשבות הבאות:

★ "האדם הנכה לא יוכל לקיים יחסי מין, שכן הוא מוגבל בתנועתו ולא יוכל לספק את צרכי המין השני בפעילות המינית".

★ "האדם הנכה הוא אויביקט על כיסא, אין לו רגשות כמו לשאר בני האדם, לכן אי אפשר לקיים איתו יחסים".

צ'רלי

לצ'רלי ברנבו האהוב של סנין תואר ראשון בגו שני בהכנת

צ'רלי ברנבו, נהג ב הגיע לתפקיד לפני שנה גיע... הוא שמע על המישרה צר, אביו של עופר החניך, מועמדות לעבודה.

תפקידיו של צ'רלי קניות, מתקן את הבית, ו עוזר בחוגים (יש לו תואו וטוסטים), ולסיום הוא גם צ'רלי מאור אוהב לעבו עובד איתנו בכף ובהבנו גם עם בעלי צרכים מיוחד לדברי צ'רלי, הילדים בין היתר על כוח רצון וא

פדיחות של סלבריטאים

"החיים היפים" מציגה סודות מחייהם של המפורסמים, שכולנו מכירים ואוהבים

מאת קרן נחום
"ידיעות בית הגלגלים"

בשלב הבא של השעשועון, מתקשרים לאנשים שקשורים לעבר שלהם, והם צריכים לנחש במי מדובר.

בשלב הסיום, מגדת עתידות חוזה את העתיד, והמתחרים צריכים לנחש האם זה העתיד שלהם, או של מישהו מהמתמודדים האחרים. הדוברכן שבקצפת: אחד מקרובי ביהם מספר על פדיחה גדולה ומביכה שהיתה להם.

מי שזוכה בכי הרבה נקודות, מקבל צ'ק עם סכום די מכובד, שעם זה הוא פונה לטיפול פסיכולוגי. שווה לצפות!

אני רוצה להמליץ לכם על תוכנית הטלוויזיה "החיים היפים".

אתם שואלים מה זה? במשפט אחד, זאת תוכנית שחושפת את חייהם של המפורסמים, ואולי אפילו מביכה אותם. לכל פרק מוזמנים שלושה אורחים ידועים. מציגים בפניהם שלושה סיפורי ילדות, וכל אחד צריך לנסות לנחש מה מהסיפורים נכון לגביו. תאמינו או לא, יש הרבה סיפורים מהילדות שאפילו האדם עצמו לא זוכר.

היא עוד תשוב...

אחרי שנתיים של התנדבות בחוגים בגליל, יוצאת אלינור לשירות לאומי בשומרון. תשמרי על עצמך, וגם על קשר!

מאת אלמוג חזן
"ידיעות בית הגלגלים"

בסוף השנה היא יוצאת לשירות לאומי ביישוב עינב שבשומרון, שם היא תשהה שנתיים. ההתנדבות בבית הגלגלים תרמה לה המון, כך היא אומרת: "הכרתי אנשים חדשים, הרחבתי את אופקי, ואני מקווה לחזור לכאן בשנה השנייה של השירות הלאומי".

לי אישית היא מאוד תחסר. אני אתגעגע לפרצי הילדותיות הניתזים ממנה לכל עבר. אלינור, אני מאחל לך בהצלחה בהמשך הדרך, ותשמרי על קשר.

גב: בהצלחה רבה גם למירי נבון, מתנדבת חוג בישול.

אחרי שנתיים שאלינור וקנין התנדבה בבית הגלגלים - הגיע הזמן להיפרד.

כשהיתה תלמידת י"א בתיכון אמ"ת קנדי עכו, הציע לה היועץ להתנדב בבית הגלגלים גליל, והיא נענתה בחיוב.

אלינור מתנדבת בחוגי אמנות, עיתונאות, פיסול ובישול, ומספרת שהיא נהנית מכל רגע. אבל יש לנו גם סוד קטן: היא הכי אוהבת את חוג בישול.

תביני

עד מתי אותי תביני ותאמיני שרק אותך רציתי כל ימי חיי והקדשתי לך המון שירים וצלילים שנשמעים בחלומי ובחלומי אני רואה אותך ניצבת מלפני שר לך בחלום ממולי אני רואה את נערת החלומות שלי ניצבת מלפני כשאני רואה אותך אז אני רואה את היהלום שבכתר שמונח על ראשך ואני רואה את עינייך המבריקות שבורקות בתוך ליבך, וכשליבך כל כך חם אז את מחממת את כל גופי עד שיוצאת אש בקרבי

דרודו ועליזה אליאס

את יפה

את יפה, את יפה, אני נשבע לך, את ידיי אני אקח, כי אני פשוט אוהב אותך ואת יודעת את זה כל הזמן. את יפה, את יפה, את ידיי אני אקח כי אני פשוט אוהב אותך. כשנתתי לך רמז את לא התייחסת כשהתקרבת אלייך אז ירעתי שגולדת לחיות איתי לאורך כל החיים שלי כשאני מביט בך אני רואה את האור שבעינייך איך הוא מאיר לי את תוכי. את יפה, את יפה, את ידיי אני אקח כי אני פשוט אוהב אותך.

דרודו

מחכים לשבת הבאה

יצאנו לבלות בצהרי יום שישי עם הקבוצה באורים עושים כף חיים. מטיילים בשבילים מריחים את הפרחים משחקים במשחקים ושירים שירים. את ערנה הפרה ברפת בכל יום שבת מבקרים ומריחים ובאורווה את רוזה הסוסה מלטפים ושואלים: "מה המצב?". עם המדריכים על הרשא יושבים משוחחים, משחקים ובטרמפולינה קופצים. ואם ממש עייפים על הנרנדה מנוחה תופסים. בסוף השבת מכולם נפרדים להסעה עולים הביתה חוזרים ומחכים לשבת הבאה!

הודיה

כוחה של אהבה

אהבה - רגש חם רגש שעושה טוב לכולם רגש חם שיהיה לכולם טוב באהבה אני רוצה שוה ייתן חוזק וכוח לכל האנשים שבעולם. כשאוהבים אותי, אני שמחה ומאושרת, אני מחזירה אהבה לכל בן אדם שנותן יחס טוב. כל האנשים שירצו לקרוא את השיר יידעו מה זו אהבה.

שירה דנטה

מתלבשים על האופנה

האם חשוב להשקיע בבגדים כדי להיראות טוב, או סתם לשלוף משהו מהארון? עוד נושא שבנים ובנות לעולם לא יסכימו לגביו

הוא זהיא

הוא: ג'ינס קרוע, חולצה ישנה

לבחור בוגדים בבוקר זאת ממש לא בעיה: לוקחים את מה שנמצא למעלה בארון. ואם הבגדים בלתי אופנתיים, ישנים, קרועים ובי-כלל לא מתאימים? למי אכפת, העיקר שיש מה ללבוש.

ומה עושים בסוף היום, שמים את הבגדים בכבי-סה? מה פתאום, למה להתאמץ? אפשר לזרוק אותם על הריצפה, ולהשתמש למחרת שוב.

בעצם, למה להוריד את הבגדים? אפשר פשוט להיכנס איתם למיטה, וככה בבוקר לא צריך לבזבז זמן על התלבשות. ואם ממש עייפים, כדאי אפילו ללכת לישון עם הנעליים.

ומה בקשר לבחירת הבגד המתאים לכל מיני אי-

רועים? תשכחו מזה. מומלץ ללבוש ג'ינס קרוע ואיזו חולצה ישנה גם לבית הספר או לעבודה וגם למסיבות ובילויים.

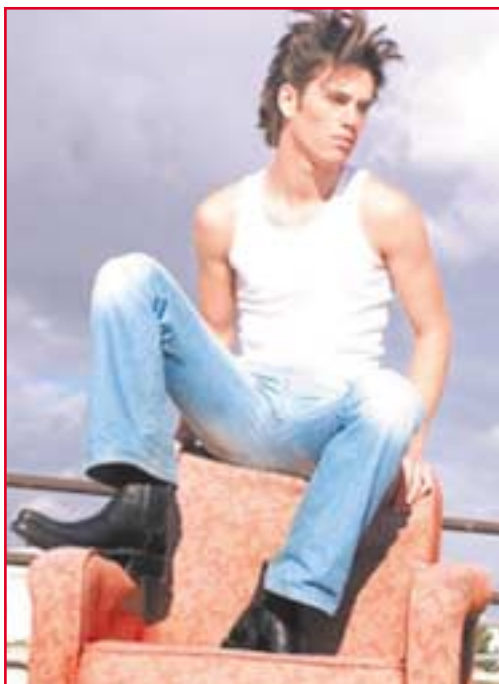
אז בפעם הבאה שמישהו מדבר על אופנה, תזכרו שזה עניין שלהן, לא שלנו. לנו יש עניינים הרבה יותר חשובים להתעסק בהם מאשר שטויות כמו מראה חיצוני. למשל... לא יודעים מה, אבל בטח יש.

דודי ואלעד בן-חור

היא: למדוד כל פריט פעמיים

אומרים שהבגד לא עושה את האדם, אבל אין ספק שהוא קובע איך הוא נראה.

אנחנו אוהבות להיראות טוב. ועם כל הכבוד, שמי-

מה רע בג'ינס וגופייה? הדוגמן תומר עמית

בגד יפה עושה הרגשה טובה. גלי וינטראוב על מסלול הדוגמנות בתצוגת "נכה זה סקסי"

דרושה מנהיגה!

שירה בלס משתתפת בפרוייקט מנהיגות, לומדת תקשורת, מפיקה משדרי רדיו וזוהי רק ההתחלה. הייתם מאמינים שבגיל שמונה חודשים חלתה בסרטן ומגיל 14 היא בכיסא גלגלים?

מאת הודיה אוחנה ידיעות בית הגלגלים

בגיל שמונה חודשים אובחנה אצל שירה בלס מחלת הסרטן. זו היתה תחילתה של ההתמודדות האמיצה שלה. שירה מספרת: "באותה תקופה חיינו בקיבוץ של הסבים שלי. טופלתי בסטראואידים וכימותרפיה, הייתי תי שמונה ודי מכווערת, וההורים שלי חסכו כסף לפאה. נדבקתי בשפעת, מה שיכול להיות מזיק מאוד כשמטופלים בכימותרפיה. בגיל 10 חודשים חליתי בדלקת ריאות, ומצבי הוגדר אנוש. אושפזתי בבית החולים רמב"ם מחוברת למכונת הנשמה.

"עד גיל שמונה הייתי ילדה רגילה, השתתפתי בחוג בלט, קראטה ורכיבה. בגלל הסרטן המוח נצ" בע בחלק שאחראי על שיווי המשקל. התחלתי לצ" לזע, ובהדרגה איבדתי את היכולת ללכת. בערך מגיל 14 אני על כיסא גלגלים. עד לפני שנה הייתי בשלב ההכחשה של הנכות."

איך קיבלה המשפחה והחברה את הנכות שלך? "אחי מקנאים בי. באופן כללי כולם מנסים לע" זור. לעיתים נתקלתי ברחמנות מצד הסביבה ובכל מיני הטבות שניתנו לי. אבל במקרים כאלה אני מעמידה את אותו אדם במקומו."

מתי הצטרפת לבית הגלגלים בגליל? "לפני שנה. הגעתי להחלטה שצריך לעשות דבר

נוסף מלבד צפייה בטלוויזיה אחר הצהריים. ההצטרפות לבית הגלגלים פירושה חופש מההורים ויציאה מהבית."

ספרי על פרוייקט המנהיגות שבו את משתתפת. "פרוייקט חן נועד להגביר את המודעות לנכים בחברה הישראלית. במסגרת הפעולות נבקר בבתי ספר באזור הצפון ונעביר פעילות על סטיגמות. אני אמורה לספר את הסיפור האישי שלי. הפרוייקט מתקיים בכל הארץ."

איפה את לומדת? "בבית ספר העמק המערבי בקיבוץ יפעת, בכיתה י' במגמת תקשורת. אנחנו מפעילים תחנת רדיו 106FM. במסגרת הרדיו עשיתי תוכנית על מעמד הנכים, שעוד לא שודרה. מכיוון שאין נגישות לח" דר שבו צופים בסרטים, אני מקבלת את הסרטים הביתה, דבר שמאפשר לי לצפות בכל הסרט ולא רק בחלקים ממנו."

מה את אוהבת לעשות בשעות הפנאי? "לראות טלוויזיה ולקרוא ספרי נוער (כמו הארי פוטר)."

מה התוכניות שלך לעתיד? "ללמוד תקשורת ויחסי ציבור, ולעשות פיזיותר" פיה כל יום". לסיום, נאחל הצלחה לשירה בכל תוכניותיה ושאיפותיה.

סיפור דימוני על החיים שלי

האם האהבה יכולה להרים אותנו על הרגליים ולקחת אותנו הכי רחוק שאפשר?

מאת הדר קמחי ידיעות בית הגלגלים

זה סיפור על ילדה שהיה לה חלום אחד קטן: לקום ולעמוד על הרגליים כמו בולב, בלי עזרה של אנשים אחרים. כן, זה כל מה שהיא ביקשה לעצמה. היא לא רצתה להיות האשה הכי עשירה בעיר לם. היא גם לא שאפה להיות מלכת היופי. לא היה לה שום רצון להיות מפורסמת. רק בקשה אחת פשוטה היתה לה, ואפילו היא לא התמלאה.

יום אחד פגשה ילד מיוחד והתאהבה בו. זה היה ילד חכם, רגיש, מעניין ומוכשר. אבל לא רק זה מה שיצר ביניהם את החיבור החזק. הקשר נוצר בזכות החלום המשותף. גם אותו ילד רצה יותר מכל לקום מהכיסא וללכת.

"רק כוח האהבה יקים אותנו על הרגליים", אמר הילד באחד הימים.

ואיך נגמר הסיפור היפה שלנו? האמת שהוא עדיין לא הסתיים. אבל גם אם הם לעולם לא יעמדו לבד על רגליהם, אין ספק שהאהבה שלהם הרימה אותם הרבה יותר גבוה ולקחה אותם הרבה יותר רחוק.

מאהבה ועד עצמות דינוזאור

חוג רדיו בדרום קיים פעילות כתיבה יצירתית. החברים העלו על נייר מחשבות, הגיגים, סיפורים, דעות ורעיונות

מים מעצבנים אחד את השני, לפעמים רבים, אבל בסופו של דבר מתפייסים ומתחילים הכל מחדש. (ספי מבלוף ("מופע אחר")

סתם ים של חול

מה זה בשבילכם ים? ים זה מקום מרגיע, הגלים היפים, הנוף המשיגע. באים לשתות כוס קפה, לשכב על החול ולהשתוף בכיף.

כשאתם נמצאים על החוף, המגע של החול בכפות הרגליים מרגיע, נותן תחושה של נוחות. השמש השוקעת מלטפת באור כתום ורד, רעש הגלים הנעים, ציוץ השחפים עושה אותנו שלוויים. מיכל חדר ("צעירים חסרי מנוח")

רצון אמיתי

אני רוצה ללכת למקום מסוים כדי להרגיש שייך. לעשות קצת כסף, להכיר חברים חדשים, לגרום להורים להתגאות, וגם כדי להכיר בחורות – ובחורה אחת במיוחד. נשמע כמו חופש, הא? אבל בעצם אני רוצה פשוט להתגייס. כן, ללכת לצבא. אבל זה לא כל כך פשוט: אני צריך להתמודד עם הבעיות הרפואיות שלי, לעשות תרגילי הליכה, לשכנע את ההורים שלי. אבל בסוף אני אתגייס ואהיה בצבא! רפאל ישראלי ("צעירים חסרי מנוח")

סכנת חיים

אני חושב שההתנתקות היא פרס לטרור, והצעד הזה יכול לעודד טרור. מדובר בבריחה משטחי מדינת ישראל, אשר תביא לבסוף לחזרה לגבולות 67. אני חושב שראש הממשלה שרון טועה בגדול, ואחרי ההתנתקות אנחנו נבקר בבתי קברות פי שלושה. תוכנית ההתנתקות היא סכנת חיים למדינת ישראל. רמיל מג'ירוב ("צעירים חסרי מנוח")

הירח מאיר והכוכבים זורחים. זה נותן לי להרגיש רגוע, טוב ושמח. אני בטוח שחלק מכם במיטה, חלק על הכביש, חלקכם בעבודה. לא משנה היכן. תעצמו עיניים, תהיו איתי לכמה רגעים. אנחנו פותחים שעה של רוגע וכיף, אז תיהנו מכל רגע. דודו טרבלסי ("צעירים חסרי מנוח")

איך הכל מתחיל?

קשה לתת הגדרה למילה **אהבה**. היא מתחילה בירידות, שמתפתחת עם השנים והופכת לחברות. ישנם קשיים, התייעצויות ושיחות נפש. לפע-

כשאבא שלי בדק אותה באותו לילה לא יכולתי לישון. ניגשתי לחדרו ופתחתי את הארון, התלתי למשש את העצם ואמרת: "זה אמיתי". באותו לילה חלמתי שאני הולכת ברחוב ורואה אנשים בבית קברות, אנשים זרוקים על הריצפה. חשבתי לעצמי: למה נגעתי בזה? מה גרם לי לעשות את זה? זו היתה התלהבות, אבל רק שלא יקררה משהו... הוריה חיפוי ("מופע אחר")

רגע של רוגע

או, איזה לילה נעים ורגוע, שקט. לא תאמינו איפה אני. אני נמצא בים, שוכב על החוף, חשוך כאן ולא רואים אותי. זה די נחמד -

פעילות יצירתית בחוג תקשורת רדיו בסניף דרום הולידה שלל יצירות מעניינות. האוסף הקטן כולל קטעים בשורה של נושאים, מאהבה ועד עצמות דינוזאור. מנחת הפעילות: אורלי מיכאלי.

אהבה = לקבל ולתת

אהבה ראשונה עושה לי נעים. מרגיש לדאוג אחד לשני ולספר על עצמנו, להכיר אותך ולדעת מי את.

אהבה היא אושר, אבל גם אכזבה. אני נותן מעצמי ומקבל ממנה, וכשהקשר הרדי האהבה פורח.

אהבה יכולה גם לפגוע ברגשות, בגלל בגידה באמון. אדם יכול להיכנס למשבר במצבים קשים כאלה.

גם אנשים עם מוגבלויות יכולים למצוא אהבה. באהבה צריך לקבל אנשים כמו שהם. ירון קנאוקר ("גלגל ענק")

להיות לבד

בשבילי להיות לבד זו הזדמנות להוציא מהראש את כל המחשבות שמפריעות לי ולחזור כמו לעולם חדש.

כשאתה מרגיש שיש אנשים מסביבך שמי תייחסים אליך ונתונים לך אוזן קשבת, זה הכי חשוב בעולם.

לא רק הסביבה מספקת לך את הדברים הללו. כמו שאתה מקבל, אתה גם צריך לתת. כשאני מקבלת יחס טוב מהסובבים אותי, אני מרגישה רצון להוציא את הטוב שבי.

סועד אלגרנווי ("צעירים חסרי מנוח")

נביא החושך

זה היה בקיץ, אבא שלי עבד בארכיאולוג והביא עצם של דינוזאור הביתה.

אמרת לי: "מה הבאת?". השיב: "זו עצם של דינוזאור, אל תגעו בה. אני צריך לברוק אותה ולהחזיר למעבדה שיבדקו אותה יותר לעומק".

אורלי מיכאלי מגלי צה"ל מעניקה לבוגרי קורס הרדיו את תעודות הסיום

קומזיץ בלי מדורה!?

חוג הסיירות מהגליל יצא לטיול בכינרת ובעמק החולה, כולל לינה בשטח

10 חברים מחוג סיירות בגליל יצאו לטיול של יום וחצי לחופי הכינרת ולעמק החולה. נרת ולעמק החולה. כשהגענו לשם נהנינו מאוד לעשות קומזיץ עם שירים, אך בלי מדורה. לארוחת הערב הכנו ספגטי, שהיה טעים מאוד. התארגנו לשינה, ומה שהיה די מרגיז שהרוח התחילה לנשוך, העיפה מעלינו את השמיכות והפריעה עם היללות.

קמנו בבוקר, התארגנו ויצאנו לדרך כנו לכיוון עמק החולה. היה לנו טיול נורא מהנה. הסבירו לנו על האיוור, כיצד היה בהתחלה מקום מלא ביצות ויתושים, שהפך למקום היפה שהוא היום. זוהי גם נקודה חשובה מאוד לציפורים בנידירותן. השקפנו על העמק מק דרך משקפת, והתפעלנו מהנוף. הגיע הזמן לחזור הביתה, מאושרים מהחיים!

הוריה אוחנה

ראייה חלשה, רצון אדיר

איתם משרת בצבא כמדריך נוער, למרות לקות הראייה. בשעות הפנאי הוא עוסק בשיט, סנפלינג ונגינה. רואים שהוא יגיע רחוק

הקשיים אני לא מוותר לעצמי, וזה נותן להם כוח לא לוותר, אלא להמשיך קדימה. מה תורמת לך ההתנדבות?

"ככה אני לא מתעסק עם העבר ועם הבעיות, אלא מסתכל על מה שקורה בהווה וקדימה אל העתיד - לאן אני רוצה להגיע".

אתה מרגיש סיפוק מהתפקיד? "כן, אבל אני לא מסתפק בזה. אני רוצה לעשות עוד ועוד דברים חדשים ומאתגרים".

מה החלום שלך? "במאי יש לי תחרות שייט באיטליה, או קודם כל אני רוצה להצליח שם. חלום רחוק יותר הוא להפליג עם יאכטה לבר באוקיינוס השקט".

היו רגעים בעבר שנשברת בגלל מגבלת הראייה?

"היתה תקופה שהייתי בדיכאון, חודשיים לא יצאתי מהבית. יותר קל לרחם על עצמך ולהרים ידיים, אבל עם כל הקושי בחרתי לצאת מהדיכאון".

איתם סיפר לנו שהוא וקבוצת הניכים יוצאים למדבר יהודה לטיול של שמונה ימים. למרות הקושי שלו בראייה, הוא לא מוותר לעצמו ויוצא לטיול. זה מראה שהבחור יגיע רחוק, כי המגבלה לא מונעת ממנו לעשות מה שהוא רוצה.

מאת שירה זנטה "ידיעות בית הגלגלים"

איתם הוא בחור לקוי ראייה, שהתנדב לצבא בכפר הנוער "עירי" בתפקיד מדריך נוער. פנימיות נירים בבושתן הגליל ממוקמת ממש ליד בית הגלגלים.

פגשנו את איתם בכמה הזדמנויות, התרשמנו התלהבנו, והחלטנו להזמין אותו לראיון.

מה תפקידך בצבא?

"מדריך נוער. אני עוזר בהדרכה ופעילות לזיווג חינוכיות, בשעות שאחרי בית ספר ועד הלילה. עכשיו אני מקים חדר מוזיקה ומחשבים. אני נותן שיעורי תופים (הוא מתופף קרוב ל-11 שנים), ואחראי על פעילויות השיט והסנפלינג של עמותת אתגרים".

היית צריך להיאבק כדי להגיע לצבא?

"את המאבק עשו אנשי 'אתגרים', כי אני שייך לגרעין הראשון של העמותה בצבא. עברתי מיון במכון וינגייט כדי להתקבל, והצלחתי".

העובדה שאתה לקוי ראייה גם עוזרת לך בדברים מסויימים?

"כן, כי החניכים רואים אותי כאחד משלהם, בגלל שגם לי יש מגבלה. הם רואים שלמרות כל

נשו את הנמה

קבוצת תיאטרון נכים החלה לפעול במעלות, והעלתה הצגה מרשימה בפני קהל של 350 איש

מאת לאפי ג'מעה "ידיעות בית הגלגלים"

קבוצת תיאטרון לנכים הוקמה במעלות, בהשתתפות 60 שחקנים מתחילים.

הפעילות נערכת לפי קבוצות גיל, בעזרת מתנדבי בים ומדריך, שמלמד אותנו איך להעלות הצגה על הבמה.

בחודשיים האחרונים עבדנו על הצגה, ולכל אחד היה תפקיד משלו. העלילה מספרת על מעבר נכים לבית חדש ועל פעילויותיהם היומיומיות.

ההצגה התקיימה ב"מרכז כוכב", שהוקם לאחרונה במעלות, לטובת פעילות חברתית. 350 צופים באו לראות אותנו (לא תיאטרני לעצמי שיגיע קהל גדול כל כך). בקהל היו אורחים מחו"ל, חברי כנסת, נציגי ביטוח לאומי ובני משפחות המשתתפים. בנוסף, הזמין נו את כל הגופים שתירמו להקמת המבנה.

נערכה פתיחה חגיגית של הבניין החדש, עם נאור מים, שירים ובסוף ההצגה. במהלך כל האירוע היינו עם תחפושות.

כשעליתי לבמה הרבה צלמים צילמו אותי ונתנו לי מיקרופון, כדי לפתוח את הערב. באותו רגע הרגשתי רגיל לחלוטין, בכלל לא נכה. לצערי, אף אחד מהמשפחה שלי לא הגיע, והרגשתי קצת בודד כשכל המשפחות באו להחמיא לילדיהם שלהם ואלי לא נישגו, חוץ מסוון, מנהלת בית הגלגלים גליל.

חוג תיאטרון גורם לי להרגיש חופשי ולדבר לפני הקהל בחופשיות על הבמה.

האם אתה אליים?

1. גם להם מותר לראות טלוויזיה. לא נורא, בטח בעונה הבאה יהיו שידורים חוזרים.
2. מבקש להחזיר את התוכנית שלי, ומבטיח שאחר כך אתן להם לראות מה שהם רוצים.
3. דופק לכולם את השלט בראש, וזורק אותם מהבית.
י. מה הקללה הכי גרועה שאתה משתמש בה?
1. אוויל.
2. דביל.
3. @*%!!!

מבחן התוצאה

10-16: אתה אבא של הלפלים, חנון מארץ החנונים. אולי כדאי שתלמד לעמוד על שלך.
17-23: אתה לא מאור אליים, אבל לפעמים, כשקופץ לך הפיו, אתה עלול לאבד את השליטה.
24-30: אתה אדם אליים. כדאי שתתחיל לטפל בבעיה, מייד אחרי שישחררו אותך מהכלא. ארו דבורי, יגאל פיין וקרן נחום

2. אני אומר לו לקום, ואם הוא מסרב אני מתיישב לידו כדי שנעבוד ביחד.
3. אין דבר כזה שתופסים לי את המחשב. אם הוא לא קם תוך שנייה אני קושר אותו עם החוט של העכבר ושובר לו את המקלדת על הראש.
ז. באת הביתה ואין מה לאכול.
1. מכין ארוחה לכל המשפחה. מה יש, גם אני יכול לעזור מדי פעם.
2. אני צועק: "למה אף פעם אין מה לאכול בבית הזה?"
3. אני בועט במקרר, מפיל את התנור, שובר את הכלים. כשאני רעב עדיף לא להתקרב אלי.
ח. מה אתה עושה בשאתה קם בבוקר?
1. מחייך אל העולם, והעולם מחייך אלי בחזרה.
2. בהתחלה אני קצת ישנון ועצבני, אבל אחרי כמה זמן אני נרגע.
3. אל תדברו איתי לפני הקפה, למה אני אכנס בכנס.
ט. אתה צופה בתוכנית הטלוויזיה האהובה עליך, אבל ברגע הכי מותח מעבירים לך ערוץ.

3. מוריד להם כאפה, לור קח את הכסף והולך.
ד. בת זוג שלך (או בן זוג) הודיעה לך שהיא רוצה להיפרד.
1. אני יורד על הברכיים ומכריז בקול מתבכיין: "מאמי שלי, אל תעזבי אותי, את יודעת שאין לי חיים בלעדייך."
2. מה לעשות, אם היא רוצה ללכת שתלך. נת' גבר.
3. מותק, אותי לא זורקים. אם יש לך משהו אחר, אני כבר אסגור איתו את החשבון.
ה. עליה לאוטובוס ואין לך מקום ישיבה.
1. אני עומד בנסיעה, אולי נופל מדי פעם, מקווה להגיע לתחנה שלי בחתיכה אחת.
2. מבקש בנימוס ממישהו שיפנה לי מקום.
3. תופס את מי שבא לי ומקים אותו בכוח. בעצם, אני מקים גם את מי שלידי, שיהיה לי נוח.
ו. קמת לרגע לשירותים, ואחייך (או אחותך) מיידי תפס לך את המחשב.
1. בבקשה, עכשיו תורו לעבוד על המחשב.

בחן את עצמך

א. שיחקה עם חברים, ומישהו מהם דחה אותך בטעות.
1. אני מבקש סליחה, אומר שזאת אשמתי וזוהי לא יקרה שוב.
2. אני קצת מתעצבן, אבל אומר שזה לא נורא, ומשתדל לא לעשות מזה עניין.
3. כולם יכולים ללכת לבקר אותו בבית החור לים עכשיו.
ב. המורה הכשיל אותך בבחינה, כי הוא תפס אותך מעתיק.
1. לא יכול להיות, אני בחיים לא מעתיק. בכל מקרה, מה שהמורה אומר זה קרוש.
2. אני מתווכח איתו ומנסה לשכנע אותו שלא העתקתי.
3. אני שובר לו כיסא על הראש, שילמד לא להתעסק איתי.
ג. ביקשת מהחברים כסף לטרט, והם לא הסכימו.
1. אין מה לעשות, המצב הכלכלי קשה, וצריך לקבל את זה בהבנה.
2. אני מתבכיין קצת, אולי הם ישנו את דעתם.

צלילים חדשים

טרגדיה משפחתית הובילה לשינוי בחיים: מעיסוק בתחום המחשבים ליצירה מוזיקלית. הדיסק הראשון בדרך

לכלול את החברים הבאים: חצוצרה - רותי עצמון; גיטריסט - ג'ניה; שירה, קלידים מילים ולחן - אלמוג חזן; זמרות ליווי - לירי איל, אלישבע ריוון; מתופף - אלירן אלכו.
לא מוזמן הקמתי אולפן הקלטות משי לי בבית, עם כל הציווד הדרוש. במקום ביל הקמתי להקה אתר אינטרנט, שכתובתו: <http://hadesg.cjb.net>

מאת אלמוג חזן "ידיעות בית הגלגלים"

מגיל שש עסקתי במחשבים. הייתי פשוט מבור אליהם. "אלמוג, אל תשב הרבה על המחשב, תעשה גם דברים אחרים", אמא היתה אומרת. אבל אני בשלי.
עם הזמן, התחלתי לעסוק גם בבניית אתרים באינטרנט. בניתי אתר שזכה להכרה גדולה, אבל נסגר עקב חוסר זמן וחוסר רצון מצדי לטפח אותו.

יחד עם זאת, תמיד היתה בי אהבה בלתי נגמרת לתחום המוזיקה (רוק, מטאל). מגיל חמש אני מנגן על אורגן מבלי לדעת כלל קריאת תווים.

הייתי שומע שירים שאני אוהב ברדיו, ויכור לתי לנגן אותם בו במקום. אמא, שהתלהבה מה רעיון, מיהרה לרשום אותי לחוג לאורגנית, אשר מהר מאוד נמאס עלי. זנחתי את המוזיקה והתמקדתי במחשבים בלבד, עד שקרתה לי טריגדיה.

באוקטובר 2003 התאבדה קרובת משפחה שלי, בהיותה בת 20 בלבד. אני, שהייתי קרוב אליה בצורה בלתי ניתנת לתיאור, לא ידעתי כיצד לשאת את האובדן הענק שפקד אותי באותה התקופה.

מספר חודשים לאחר מותה החלטתי לכתוב, להלחין ולבצע שיר לזיכרה. הרגשתי שאני חייב לתעל את הכאב ליצירה, אחרת לא אוכל לשרוד. וכך עשיתי.

הקלטתי את השיר בבית, עם מיקרופון שקניתי, בעזרת תוכנת הקלטה במחשב, והפצתי אותו בפורמט MP3, כדי שכולם יוכלו לשמוע. לאחר כשנה עלה בי רצון לערוך הקלטה מקצועית לשיר. השיר הוקלט מחדש, הפעם בצורה מקצועית, באולפן הקלטות בנהריה.

לביצוע השיר נוספו הגיטריסט מעוז קיין (בן 18) והגיטריסט אדיר קולונה (אחראי גם על קולות הרקע).

כיום אני עובד על פרויקט חדש, שיכלול עשרה שירים וישוווק לחנויות. ההרכב אמור

הינך מלאך

יום אחד באוקטובר הגעתי אל ביתך אחותך יצאה מן הבית בוכייה ובישרה על החלטתך לסיים את החיים יממה לאחר מכן היית כבר עם המלאכים

פזמון:

הכל קרה כל כך מהר ולא השארתי לי שום הסבר רק רמות שאת מן העולם רוצה לברוח למה לא אמרת מילה אולי כל זה היה נמנע אולי כל זה היה נמנע

מציפים אותי זיכרונות מן העבר כאשר שקעתי לתוך תקופת השפל היית שם לצדי בכל הרגעים אמרת שיהיה בסדר והכנסת הרבה הרבה אור לחיים. פזמון...

עכשיו אני כבר לא בשפל אבל את לא כאן כי מלאך אותך לקח אותך לעולם לא אשכח

פזמון...

(מילים ולחן: אלמוג חזן)

איך להימנע מאלימות

אלימות בסרט הסיום של תלמידי י"ב בתיכון בקרית אונו

- רוצים להימנע מאלימות? הנה כמה טיפים:
  - היה סבלן ולא טרדן.
  - לספור עד 10 לפני שמגיבים כעס. אם ממש מתעצבנים, כדאי לספור עד 30.
  - אל תעשה לאף אחד אחר משהו שלא היית רוצה שיעשו לך.
  - לדבר במקום להרביץ.
  - גם אלימות מילולית יכולה להיות מסוכנת. אל תקללו ואל תלכלכו.
- מישהו עיצבן אתכם? תעשו סיבוב מסביב לבית, זה בטח ירגיע אתכם.
- אל תשתמש בכוח, תפעיל את המוח.
- תשתדל תמיד לראות את הטוב בכל אדם.
- כדאי לקנות שק איגרוף ולהוציא עליו את כל העצבים.
- מי שנוהג באלימות תכסה לו את הצורה. מערכת הרצליה

יד לוחצים, לא מוחצים

האלימות לא מובילה לשום מקום. אם לא נשים לזה סוף, זה יהיה הסוף שלנו!

להמריא מעל הנכות

עלינו לקדם את התפיסה שאנחנו קודם כל בני אדם, ורק אחר כך נכים. יש לנו אותם חלומות כמו לכל אחד, רק שאנחנו צריכים לעבוד קשה יותר. השגרירים לשינוי צריכים להיות אנחנו

מאת יסמין לזמי
"ידיעות בית הגלגלים"

עשרה אחוזים מתוך כלל האוכלוסייה מוגדרים כבעלי צרכים מיוחדים.

ומיהם בעצם? אף אחד מהאנשים שאינם לוקים במגבלה כלשהי לא בדיוק יודע. מטרת חיבור זה להסיר את הערפל ולהביא להבנה כי בעלי צרכים מיוחדים הם בני אדם אשר מעבר למוגבלות שלהם, הם אנשים רגילים לכל דבר.

אתחיל בהגדרה: כל אדם נולד מוגבל במידה זו או אחרת. ההבדל הוא שאדם בעל צרכים מיוחדים מוגבל ברמה אשר פוגעת בתפקודו היומיומי, או בתפקודם של אנשים בסביבתו.

סוגי המוגבלות רבים, וכל מוגבלות יכולה להור פיע בדרגות חומרה שונות. סוגי הלוקיות העיקריים שבהם דנה הספרות המקצועית הם: פיזית, נפשית, שכלית, חושית.

החיבור הרחב מורגל לכך שרבים מהסיפורים על נכות כלשהי מתמקדים בצדדים השליליים של המוגבל, וזה בסדר גמור ומאוד לגיטימי. אך הייתי רוצה להרים את המוראל ולכוון את האנשים לחשיבה חיובית יותר.

אני יודעת במה כרוכה ההתמודדות, ויודעת

שהיא קשה, היות שאני פגועת C.P מזה 26 שנה (אצלי הנכות הופיעה עקב לידה מוקדמת, שהביאה למצוקה נשימתית, והיא באה לידי ביטוי כמגבלה פיזית).

כמוכן שאף אחד לא רוצה להיות נכה. ולהורים שביניהם: אני בטוחה שאף אחד מכם לא ייחל ליה לך שונה. אך אם הנכות הגיעה, אולי יש לה תפקיד בחיינו. איזה תפקיד? זה כבר תלוי בכל אדם ואדם.

אצלי אישית אני מרגישה שהנכות מחזקת אור תי. קראתי שיר שאומר: "השם הערמי עליך קשיים, על מנת שתתגבר עליהם". אני רואה את הנכות כקושי שצריך להתגבר עליו. וידוע: מה שלא הורג מחשל.

להורים: קראתי פעם סיפור שנקרא "ברוכים הבאים להולנד". אדם תיכנן נסיעה לאיטליה, עלה למטוס בשמחה רבה, וכשהגיעה שעת הנחיתה גילה לתדהמתו שהמטוס שינה ככל הנראה את כיוון הטיסה, והוא לא נמצא באיטליה כמצופה, אלא בהולנד. האדם נדרש להתרגל לשינוי בתוכנית, נאלץ ללמוד שפה חדשה. הולנד היא לא המדינה שהוא חלם להיות בה, אך עם הזמן הוא גילה: אומנם הולנד שונה מאיטליה, אך גם בה יש יופי. הוא החל ליהנות מהשהות בארץ בעלת טחנות הרוח.

צרה ואומר: מילת היסוד היא זכויות. שוויון זכויות, שוויון הודמנויות לכל אדם באשר הוא אדם. הכוונה היא לזכויות אשר לא ניתנות בחסד, אלא מובנות בתוך אורח החיים היומיומי, במובן העמוק והמשותף ביותר: זכות ההשתייכות, היצירה, הלמייה, ההתפתחות.

איך עושים זאת? השגרירים לשינוי צריכים להיות אנחנו. בעלי הצרכים המיוחדים אמורים להיכיל במוקדי הכוח וההשפעה, ובצורה שכוון להיות שותפים לקבלת החלטות הנוגעות לחייהם וגורלם. הם אלה שיעצבו את חייהם באופן הנכון והמתאים להם.

בסוגיה זו עוסקת "קהילה נגישה", פרויקט אשר שותפים לו 35 יישובים בארץ. הקהילה פועלת למען נגישות פיזית וחברתית של בעלי הצרכים המיוחדים.

לסיום ברצוני לומר כי הניצנים נראו בארץ. כיום המילה שילוב הרבה יותר מובנת מאלה. בימים עברו, הורים שרצו לשלב את ילדם בבית ספר רגיל היו צריכים להיאבק ולהילחם, לעיתים נגד טחנות רוח. בימינו מדיניות ההכלאה המלאה מקובלת מאוד, וחוק השילוב משנת 1988 מיושם כמעט במלואו. וכבר אמר לי ידיד קרוב: "אני יכול להמריא מעל הנכות". או שימרו על אופטימיות.

יש צורך בנמשל? את הסיפור הזה כתבה אם לילך פגוע. הורים יקררים, ציפיתם לילך תשעה חודשים. היו לכם תקוות גדולות. כמוכן שלא קיוותם לילך פגוע, בדיוק כמו שאותו אדם לא ציפה לנחות בהולנד.

אך זה קרה, ולא ניתן לשנות את מהלך הדברים ולהחזיר את הגלגל לאחור. מאותו הרגע שילדכם הגיע, אתם נכנסים לעולם חדש ונדרשים ללמוד שפה חדשה.

בעולם שאליו נכנסתם, אולי הרברים מתנהלים באופן איטי יותר מכפי שציפיתם, אך עם הזמן תלמדו שגם בעולם זה יש הנאות וסיפוק שלא הייתם מגלים לו לא הייתם מתוודעים לילדכם המוגבל.

ולנכים שבינינו: עלינו לקדם ולהשריש את התפיסה שאנחנו קודם כל בני אדם, ורק אחר כך נכים. כל אחת ואחד מכם יודע שלנו, כמו לכל אדם אחר, יש את אותם חלומות, רצונות שאיפות, רק שאנחנו צריכים לעבוד קשה יותר על מנת להשיג את המטרות שלנו.

למה אנו צריכים לעבוד קשה יותר מאחרים? הרי ברובנו, בנוסף למוגבלות, משתי סיבות עיקריות: התפיסה שלנו את עצמנו, התפיסה של החברה אותנו.

ניתן להרחיב על סוגיות אלו, אך אנסה לסכם בק-

שירת חייו

אהוד מנור, מהפזמונאים הבולטים והפוריים ביותר בארץ, נפטר השנה בפתאומיות. היוצר המוכשר יחסר מאוד לזמר העברי

מאת טל חליווה
"ידיעות בית הגלגלים"

אהוד מנור, חתן פרס ישראל לזמר עברי ואחד הבכירים בפזמונאים בארץ, נפטר בתאריך 12 באפריל, בהיותו בן 64, ככל הנראה מהתקף לב.

מנור נולד ב-1941 במושבה בנימינה. אביו היה חקלאי ואימו הייתה רכזת "אירגון אימהות עובדות".

הוא למד בבית הספר במושבה ובתיכון הריאלי בחיפה, ואחרי השירות כצבא למד באוניברסיטה העברית פסיכולוגיה וספרות אנגלית (ב-1981 השלים תואר שני בספרות אנגלית באוניברסיטת קיימברידג'). ב-1962 התקבל למשרה זמנית כעורך מוזיקה בקול ישראל, והעבודה ברדיו כבשה את ליבו.

היה נשוי לשחקנית והזמרת עופרה פוקס, שאותה פגש והיכיר כאשר היה בחו"ל ולמד תקשורת. השניים נישאו וחזרו ארצה לאחר שלוש שנים.

את שיריו הראשונים כתב לפוקס עוד בניו יורק, ועם חזרתו לארץ החל לכתוב שירים למלחינים שונים.

ב-1978 כתב עם נורית הירש את השיר "אבניבי", שזיכה את יוהר כהן כנציג יש"ר

ראל במקום הראשון בתחרות האי-רוויזיון בפריז. את שירו "אחי הצעיר יהודה" כתב לזכר אחיו, שנהרג במלחמת ההתשה בת-עלת סואץ.

בשנות ה-90 הוציאו מנור ופוקס את האלבום "שפה משותפת", ובו הם מבצעים ביחד שירים שכתב למבצעים אחרים. כשהוא נשאל מהם השירים האהובים עליו ביותר, אמר: "אני מגלה שאלה בעיקר שירים כואבים ועצובים. רציתי להיות פזמונאי הרבה יותר שמח ממה שיצא. אני אוהב לכתוב שירים מכל הסוגים, ולגרום הנאה לאנשים, ומקווה שבקרוב ייכתבו בארץ עוד הרבה שירים שמחים דווקא, ולא נוגים כל

ארבעה ניתוחים בשלושה שבועות

לא קל לעבור כזאת סידרת ניתוחים, אבל עם הרבה אופטימיות והמוון תמיכה מהסביבה – מתגברים גם על זה

התקופה הזאת נורא התגעגעתי. רציתי להמשיך לבוא לחוגים, לחזור לשיגרה, להיות חזקה ולחזור לתפקוד מלא. רציתי להיות בסביבה של אנשים ולא להיתקע בבית. לא היה נעים. פחדתי איך יעבור הניתוח, פחדתי מל-חץ דם, הייתי גם בצום, היו לי כאבים, כל הזמן ההורים שלי התחלפו ביניהם. לא היה קל.

עצות למי שצריך לעבור ניתוח: בת-קופה כזו יש הרבה לחץ ומתחים, ומה שהכי עוזר זה לחשוב על דברים אחרים. הכל תלוי בסוג הניתוח, בזמן ההתאוששות ובמידת המוגבלות או העצמאות אחרי הניתוח.

אם הניתוח יותר קל, אפשר לקרוא ספרים, לראות טלוויזיה, להסתובב, לר-בר עם אנשים. אבל אם סובלים מכאבים ולא יכולים לזוז, מה שעוזר זה רק תמיכה של חברים, עידוד מהמשפחה ואמונה שיהיה יותר טוב.

אני מאחלת לכל אחד שצריך לעבור דברים כאלה, שיעבור אותם בהצלחה.

מאת שירה דנטה
"ידיעות בית הגלגלים"

בשלושה שבועות הספקתי לעבור ניתוח הארכת גיד, ניתוח של שאנט, סתימה באיזור הבטן והוצאת פלטינה מרגל ימין. האמת שכל

"נשמתם בוערת בתוכנו"

טקס יום הזיכרון נערך בגליל בשיתוף עם פנימיית "נירים". ונזכור את כולם

מאת עינב חיון,
"ידיעות בית הגלגלים"

תונאות) לרשום דברים מיוחדים לטקס. הערב נפתח תחת כיפת השמיים בצפירה ואמירת "יזכור" לזכר הנפלים. אחר כך התאספנו כולנו באולם, שהוא בנרות זיכרון.

חברי "נירים" קראו וסיפרו קטעים מרגשים, בשילוב שירים. גם שני חברי בית הגלגלים שכתבו קטעים לאור תו ערב קראו אותם בפני האורחים. צפינו במצגת שהכין משתתף בטקס על בנו שנהרג בזמן שירותו בצהל.

יום הזיכרון לחללי צה"ל נפגעי פעולות איבה הוא יום מיוחד בשביל מדינת ישראל. כל אחד מתייחס ליום זה בצורה אחרת.

בבית הגלגלים גליל הוא צוין בשיתוף עם פנימיית "נירים".

הפנימייה הומינה אותנו להשתתף בטקס יום הזיכרון שהיא הכינה, ואפילו ביקשה מאיתנו (חוג עי-

ידיעות בית הגלגלים

נור לא מתבלבל

השם קובי פרץ מוכר
לכם? עד לא מזמן
אף אחד לא שמע על
הזמר המוכשר

אחרי ארבעה אלבומים קובי פרץ עדיין היה זמר אלמוני, אבל האלבום החמישי הקפזין אותו למרכז הבמה. קובי פרץ, בן 27, מתגורר בתל אביב. הוא התחיל להופיע בגיל 16, הוציא ארבעה אלבומים שלא ממש הצליחו, ואז החליט באלבום החמישי לשלב זמרים ידועים, כמו שרית חרד, שהלחינה לו שני שירים. בין שירי האלבום החמישי התפרסם במיוחד "בלבלי אותי", שהגיע למקום הראשון במצעדים בישראל ובחול, ואפילו עשו ממנו צליל למכשירים הסלולריים. קובי פרץ קיבל תקליט זהב על אלבומו האחרון "משוגע עלייך".

מתן

חלומות נעורים

סיפורה של "לינקין פארק" – להקת רוק אלטרנטיבי, שהתחילה את דרכה בתיכון והגיעה רחוק

מוזיקה

לינקין פארק. לפעמים חלומות נעורים מתגשמים

מאת טל חליוה
"ידיעות בית הגלגלים"

טה, רוב ומארק הקימו את "זירו" (Xero). כמה חודשים אחרי שהוקמה התפרקה הלהקה, כאשר מארק ודייוויד פר' שו ממנה. היה זה רגע משבר לשאר החברים, אך למרות זאת הם החליטו להישאר ביחד והחלו לחפש מחליפים. במקביל החלו בחיפושים אחר סולן ראשי ברמה גבוהה, שהובילו אותם בסוף לצ'סטר בנינגטון. האלבום השני של הלהקה HYBRID THEORY, שיצא בסוף שנת 2000, זכה לשמונה אלבומי פלטינה: לדעתי, "לינקין פארק" היא להקה טובה, ואני ממליץ לכל מי שלא שמע ולא מכיר להקשיב להם.

להקת "לינקין פארק" הוקמה בשנת 1996 ויש בה שישה חברים. סי' נגזר הלהקה: אלטרנטיב מטאל – שילוב של רוק וקטעי ראפ. להקת הרוק האמריקאית התחילה את דרכה כחלום נעורים טיפוסי. מייק שינורה (נגן הקלידים) ובראד דלסון (גיטריסט) היו חברים באותה חטיבת ביניים בקליפורניה. בתיכון הם פגשו את רוב בורדון (מתופף). מאוחר יותר מייק הכיר את ג'וזף האן (רי.ג.יי), שלמד איתו עיצוב במ' רכו לאמנות. יחד עם בראד ודייוויד (שהכירו אחד את השני באוניברסי'...

סוף טוב

שנת הפעילות בבית הגלגלים נגמרה.
כמו כל דבר בחיים, גם כאן הגיע הסוף.
אז מה יש לנו להגיד על סופים?

לא סופי

מה כבר אפשר להגיד על הסוף? לפעמים אני מרגישה שהחיים שלי כבר נגמרו. כשאני לא בבית הגלגלים משעמם לי רוב הזמן. אז סוף שנת הפעילות בבית הגלגלים היא ממש סיבה לדיכאון. כל תקופת החופש אני מתגעגעת לכל החברים, אבל אני אומרת לעצמי שאין ברירה, ומחזיקה מעמד עד השנה הבאה. עליזה אליאס

לא להגיד שלום

אני שונא פרידות וסופים. זה מעציב אותי, כי תמיד כשאני נזכר בפרידות זה מעלה לי קונטציה של מוות. לכן אני לא כל כך אוהב להיפרד מאנשים, והרבה פעמים אני נמנע מזה. אם אני יודע שיש איזו פרידה, אני מסוגל גם לא לבוא, כדי לא להיפרד. יש אנשים שמבינים את הקושי שלי, ויש אנשים שלא. אני משתדל תמיד להשתמש במילה להתראות, כדי להדגיש שניפגש שוב, ולא במילה שלום, שמעוררת תחושה סופית. עמית אונגר

סוף הדרך

וכמו שהבטחנו בהתחלה, באמת לכל דבר יש סוף. ועכשיו הגיע גם הסוף של הכתבה הזאת. אז מה נשאר לעשות? להגיד יפה שלום, ולהבטיח שניפגש שוב בגיליון הבא. אז שיהיה לכולם חופש נעים, ואתם יודעים שעוד ניפגש בסוף.

לכל דבר טוב יש סוף. אלה היו ההחלטות הרעות. מצד שני, גם הדברים הרעים מוגיע סופם. ואלה כבר חדשות טובות יותר. למשל, אחד הדברים הכי גרועים שאפשר לדמיין, זה כשמודיעים לך שמפטרים אותך מהעבודה. ואז אתה אומר לעצמך: זה הסוף, אי-ברתי את העבודה ולאן אני אלך מכאן? אבל כמו שאמרנו, לכל דבר יש סוף. אז גם הדיכאון נגמר בסופו של דבר. ואחרי שמתאור ששים מהבאסה, אפשר להתחיל לחפש עבודה חדשה. ואז מגלים שבעצם הקלישאה נכונה: סוף זה תמיד התחלה.

יגאל פיין

נפרדנו כן

סוף של אהבה הוא אחד הרגעים הכי גרוי עיב שיש. כשהאהבה נגמרת העולם כולו נהרס. מה אומרים במצב הזה, כשהקשר מגיע לסוף פו? "זה לא אתה, זה אני" – מוכר בתור אחד המשפטים הכי פופולריים. וגם "תמיד נישאר ידידים", מקבל רייטינג גבוה. כולם יודעים שאלה סתם מילים, אבל היי-ביים להגיד משהו כדי לסיים את הקשר. ארו דבורי

לא לוותר

בשבילי סוף זה תמיד דבר עצוב. כל דבר שנגמר משאיר געגוע למה שהיה. הייתי רוצה שהדברים ימשיכו כמו שהם לתי מיד, ולא ייפסקו אף פעם. ככה אני אוכל לה' משיך לעשות את הכיף שלי, ולא לוותר על הדברים שאני אוהב. אלעד בן-חור

הראל זה הצל

בחיים לא תנחשו איפה עלו סאבלימינאל והצל,
הראל מויאל והראל סקעת על במה אחת

מאת מתן
"ידיעות בית הגלגלים"

לקראת ההופעה. סאבלימינאל והצל עלו לבמה ושרו במשך חצי שעה. ההופעה לא הייתה מוצלחת במיוחד, כי רוב השירים לא היו מוכרים. למזלנו, זו לא הייתה ההופעה היחידה. שני ההראלים, זוכי "כוכב נולד", שרו ביחד שיר רים ישנים, ואת השיר "חלומות מתגשמים". המעריצות עלו על הבמה בזמן ההופעה ורקדו. נהניתי מאוד מההופעה, כי הם היו נחמדים והלהיבו את החבר'ה.

השנה היה אצלנו בבית ספר רודמן פורים שמח במיוחד: בחצר נערכה הופעה של סאבלימינאל והצל, הראל מויאל והראל סקעת. כל האמנים האלה הגיעו אלינו להופעה. העמידו כמה ליד הים, קרוב לבית הספר, ואפשר היה לראות את ההתלהבות הרבה

ההראלים עם עדי כהן, וסאבלימינאל עם הצל (למעלה) צילומים: אלי דסה, דוד עדיקא, "ידיעות אחרונות"